8. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 ถึง 2548

9. พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยพ.ศ.2542

10. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 และ 2541

11. พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.2494 ถึง 2543

12. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 ถึง 2546

13. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ถึง 2546

14. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 ถึง 2547

15. กฎหมายว่าด้วยทางหลวงตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 259 ลงวันที่28 พฤศจิกายน พ.ศ.2515

16. พระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทยพ.ศ.2494 ถึง 2543

17. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 ถึง 2540

18. ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 68 ลงวันที่ 3 มกราคม พ.ศ.2515

19. พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ.2481 ถึง 2540

20. พระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ.2522

21. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.2497 ถึง 2542

22. พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ถึง 2538

17 พ.ค.
2557
ยลเสน่ห์...
TA LAT PHLU CORONICLE
ตลาดพลู

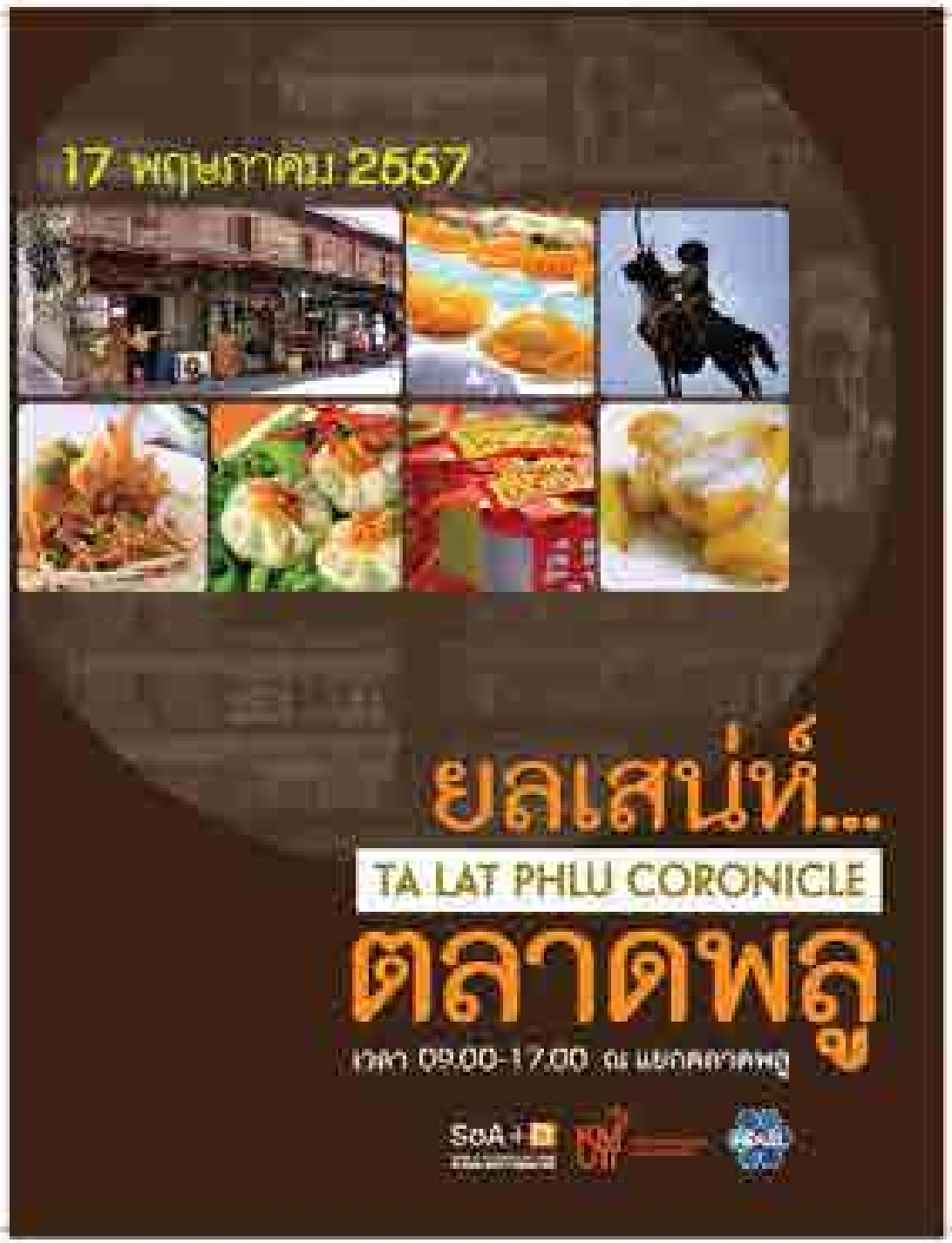
17 พฤษภาคม 2557
ยลเสน่ห์...
TA LAT PHLU CORONICLE
ตลาดพลู
เวลา 09.00-17.00 ณ บริเวณตลาดพลู

ยลเสน่ห์....ตลาดพลู

วันเสาร์ที่ 17 พฤษภาคม 2557

เวลา 09.00-16.00 น. ณ สี่แยกตลาดพลู (ใต้สะพาน)

เวลา	รายละเอียด
09.00 - 16.00 น	- นิทรรศการนำเสนองานวิจัย โครงการนำร่อง (ยลเสน่ห์....ตลาดพลู) - งานอาหารอร่อย ของดีตลาดพลู
09.00 – 11.30 น.	- กิจกรรมเดินศึกษาเส้นทางวัฒนธรรม - กิจกรรมขี่จักรยาน “ปั่นรอบย่านตลาดพลู” (โครงการหนูน้อยนำเที่ยวฯ ประกอบไปด้วยสถานที่สำคัญ 5 แห่งคือ ตลาดพลู, ร้านหมี่กรอบ ร.5, วัดอินทาราม, วัดราชคฤห์ และ วัดโพธินิมิตร)
11.30 – 13.30 น.	พักผ่อนตามอัธยาศัย - บูธอาหารอร่อย ของดีตลาดพลู รอบๆ บริเวณงาน - เดินตามแผนที่ หาจุดอาหาร คาว/หวาน ของดีตลาดพลู
13.30 – 16.00 น.	พิธีการบนเวที - มอบใบประกาศนียบัตร “โครงการหนูน้อยนำเที่ยวฯ” โดยผู้อำนวยการเขตธนบุรีและคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มจธ. - มอบชุดอุปกรณ์เครื่องเขียน แก่เด็กนักเรียน “โครงการหนูน้อยนำเที่ยวฯ” โดยคุณชวลิต รัตนศิลปกร - มอบภาพเขียน “เสน่ห์...เรือนไม้งาม ตลาดพลู Architecture and Aesthetic” โดยผู้อำนวยการเขตธนบุรี

*** รายละเอียดกิจกรรม อาจมีการปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ****

หมายเหตุ

สำหรับท่านใดที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมเดินศึกษาเส้นทางวัฒนธรรม กับหนูน้อยนำเที่ยว ยลเสน่ห์....ตลาดพลู ให้มายังจุดนัดพบตรงบริเวณกองอำนวยการ (สี่แยกตลาดพลู) เวลา 09.00 น.

สำหรับกิจกรรมขี่จักรยาน อ.วรสิทธิ์ จะนำทีมขี่จักรยานมาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี และมาถึงตรงจุดกองอำนวยการ (สี่แยกตลาดพลู) ประมาณ 09.00 น. ซึ่งท่านใดที่สนใจร่วมปั่นรอบย่านตลาดพลู สามารถขี่จักรยานของท่านเองมารวมกันที่จุดนัดพบนี้ได้ เวลา 09.00 น.

2-3/17 พฤษภาคม 2557

หนูน้อยน่าชม
ยลเสน่ห์...ตลาดพลู

หลักสูตรยุวมัคคุเทศก์ ย่านตลาดพลูเขตธนบุรี

วันที่ 2-3 พฤษภาคม 2557

<u>วันศุกร์ที่ 2 พฤษภาคม 2557</u>

ช่วงเช้า

8.30น.-10.00น. ประวัติศาสตร์และพัฒนาการ ของกรุงเทพฯ

10.15น.-12.00น. ถิ่นฐานย่านตลาดพลู สิ่งสำคัญและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

รับประทานอาหารกลางวัน

ช่วงบ่าย

13.00น.- 15.30น. ลงพื้นที่ทัศนศึกษาแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมในย่านตลาดพลู – เริ่มตั้งแต่ คลองบางหลวง – วัดอินทาราม – ตลาดวัดกลาง – วัดจันทาราม – ร้านขายยาโบราณอินทรโอสถ – วัดราชคฤห์ – ร้านหมี่กรอบจีนหลี

<u>วันเสาร์ที่ 3 พฤษภาคม 2557</u>

ช่วงเช้า

8.30น.-10.00น. ทดสอบความรู้ ทดลองฝึกพูดตามหลักการเป็นยุวมัคคุเทศก์ (ในห้อง)

10.15น.-12.00น. ลงพื้นที่ทดลองพูดแนะนำในรูปแบบมัคคุเทศก์น้อย หาจุดบกพร่องและแก้ไข

รับประทานอาหารกลางวัน

ช่วงบ่าย

13.00น.- 15.30น. ลงพื้นที่แหล่งทัศนศึกษาในย่านตลาดพลูทดลองปฏิบัติจริงและประจำจุด – เริ่มตั้งแต่ คลองบางหลวง – วัดอินทาราม – ตลาดวัดกลาง – วัดจันทาราม – ร้านขายยาโบราณอินทรโอสถ – วัดชคฤห์ – ร้านหมี่กรอบจีนหลี

วิทยากรให้ความรู้

วันที่ 2 พ.ค. 57 นายณพัดยศ เอมะสิทธิ์ นายธานัท ภุมรัช

วันที่ 3 พ.ค. 57 นายไพศาล อินจันทร์ นายอนุสรณ์ กรีมี

(ร่าง)
คู่มือการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม ย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี กรณีศึกษา : พื้นที่ตลาดพลู-วัดโพธินิมิตร

โครงการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม
ย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี
กรณีศึกษา : พื้นที่ตลาดพลู-วัดโพธินิมิตร

โดย ดร.บุษเกตน์ อินทรปาสาน และคณะ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ตลาดพลู
Talat Phlu

(ร่าง)
คู่มือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม ย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี กรณีศึกษา : พื้นที่ตลาดพลู-วัดโพธินิมิตร

โครงการวิจัย
โครงการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการการท่องเที่ยวสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม ย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี: กรณีศึกษาพื้นที่ตลาดพลู - วัดโพธินิมิตร

โดย
ดร.บุษเกตน์ อินทรปาสาน และคณะ
หัวหน้าโครงการย่อย 2
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
49 ซ.เทียนทะเล 25 ถ.บางขุนเทียน-ชายทะเล
แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ 10150
โทร. 02-470-7888

คำนำ

โครงการนี้ได้รับทุนจากสำนักงานกองทุนวิจัย (สกว.) และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ชุดโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ประกอบด้วย แผนโครงการวิจัยหลักและโครงการวิจัยย่อย 1 และ 2 ดังนี้

1. โครงการวิจัยแผนหลัก เรื่อง โครงการศึกษาศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี: กรณีศึกษาพื้นที่ตลาดพลู-วัดโพธินิมิตร

2. โครงการย่อย 1 เรื่อง โครงการวิจัยเพื่อศึกษาและสำรวจภูมิทัศน์วัฒนธรรมของย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณแม่เจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี: กรณีศึกษาพื้นที่ตลาดพลู-วัดโพธินิมิตร

3. โครงการย่อย 2 เรื่อง โครงการวิจัยการจัดการการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมย่านเมืองเก่าในชุมชนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาสายเก่าฝั่งธนบุรี: กรณีศึกษาพื้นที่ตลาดพลู-วัดโพธินิมิตร

(ร่าง) คู่มือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมย่านเมืองเก่า ในชุมชนบริเวณแม่น้ำสายเก่าฝั่งธนบุรี: กรณีศึกษา พื้นที่ตลาดพลู-วัดโพธินิมิตร เป็นส่วนหนึ่งของโครงการย่อย 2

(ร่าง) คู่มือเล่มนี้จัดทำขึ้นโดยเน้นประเด็นการบริหารการจัดการการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม การวิจัยเพื่อการปฏิบัติมาตรฐานเดียวกัน ตลอดจนแนวทางที่สามารถนำไปใช้ได้ ผู้ปฏิบัติทราบและเข้าใจว่าควรทำอะไรก่อนและหลัง เพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องกับนโยบาย แผน วิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายขององค์กร การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านธุรกิจ การบริการและการท่องเที่ยว เกิดความมั่นใจ

ในแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวสร้างสรรค์เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่สร้างรายได้ให้กับภาคท้องถิ่นสู่ระดับชาติอย่างมหาศาล นอกจากนี้ ยังได้ระบุภาคีที่มีส่วนร่วมประกอบด้วยภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม สื่อ/สื่อมวลชน นักวิชาการ/สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนาซึ่งทั้งการบริหารจัดการและภาคีต่าง ๆ ๆร่วมเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาใด ๆ ให้เกิดความยั่งยืน

การประยุกต์ใช้แนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมอย่างรอบด้าน โดยยึดตามวัฒนธรรมคนในพื้นที่เป็นสำคัญ เป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตตามวิถีชุมชนเป็นที่ตั้ง สามารถพัฒนาต่อยอดจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มุ่งเน้นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การท่องเที่ยวยังเป็นเครื่องมือในการฟื้นฟูวัฒนธรรมสู่การอนุรักษ์ การบันทึก สืบทอด เผยแพร่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้สร้างความภาคภูมิใจ และรักษามรดกวัฒนธรรมของตนเอง เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว เน้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ได้มีโอกาสสัมผัสกับมรดกวัฒนธรรมชุมชน วิถีชีวิตที่แท้จริง มีโอกาสเกิดการเรียนรู้ และได้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นด้านการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ คุณค่าที่หลากหลายในทุกมิติ เช่น ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา สถาปัตยกรรม อาหาร เป็นต้น

สารบัญ

บทนำ 9

1. นโยบายของผู่ว่าการกรุงเทพมหานคร ด้านการท่องเที่ยว 10
2. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2557-2558 10
3. เกี่ยวกับเขตธนบุรี 11
4. เรื่องเล่าตลาดพลู 11

ฐานข้อมูลวัฒนธรรม 13

1. ฐานข้อมูลการท่องเที่ยวย่านตลาดพลู - วัดโพธินิมิตร 13
2. แผนที่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านตลาดพลู 42
3. กิจกรรมปฏิทินท่องเที่ยว 12 เดือน 44

การบริหารการท่องเที่ยวสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม 47

1. แผนการดำเนินการด้านการท่องเที่ยว 48
2. หน้าที่และความรับผิดชอบ 63
3. โครงสร้างองค์กร 68
4. ตัวอย่างโครงการ 78

การเตรียมความพร้อม การจัดการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ 83

1. กระบวนการของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 83
2. ประโยชน์ของการใช้คู่มือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ 83

บรรณานุกรม 87

ตลาดพลู วัดโพธินิมิตร

1.บทนำ

ทรัพยากรวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นผู้สร้างวัฒนธรรมขึ้นมา นิยามคำว่า **“วัฒนธรรม”** ได้รับการนิยามในเชิงบวก เช่น หมายถึงสิ่งที่ดีงาม สิ่งที่เจริญ คำว่าวัฒนธรรมมีที่มาจากตะวันตก โดยมีศัพท์ว่า Culture ซึ่งหมายถึง “องค์รวมแห่งผลผลิตแห่งผลผลิตของสังคม” และ “Culture” ตามความหมายภาษาอังกฤษ หมายความว่า การเพาะปลูกให้งอกงาม เป็นการแสดงถึงความเจริญงอกงามซึ่งเปรียบได้กับการเพาะปลูกพันธุ์ไม้ให้งอกงาม ผลิดอก ออกผลเพื่อประโยชน์แก่มนุษย์ในอันที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง

ในปัจจุบัน นักวิชาการส่วนมาก โดยเฉพาะนักมนุษย์วิทยา ให้นิยามว่า วัฒนธรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ทำขึ้น สร้างขึ้ นคิดขึ้น เพื่อใช้ในการดำรงอยู่สืบทอด และพัฒนาสังคมของตนเอง

วัฒนธรรม คือ วิถีชีวิต หรือดำเนินแห่งชีวิตของชุมชนหมู่หนึ่งซึ่งอยู่รวมกันในที่หนึ่งหรือประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ

ทรัพยากรวัฒนธรรม มีชื่อเรียกในภาษาอังกฤษแตกต่างกันไป เช่น สมบัติวัฒนธรรม (Cultural Property) ทรัพย์สินวัฒนธรรม (Cultural Asset) มรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage) และทรัพยากรวัฒนธรรม (Cultural Resource)

สมบัติวัฒนธรรม (Cultural Property) ทรัพย์สินส่วนตัวของคนใดคนหนึ่งที่มีอยู่ในครอบครองเท่านั้น เช่น บ้าน ที่ดิน เป็นต้น โดยเน้นที่งานด้านสถาปัตยกรรม ศิลปะ ประวัติศาสตร์ และหลักฐานโบราณคดี

ทรัพย์สินวัฒนธรรม (Cultural Asset) ทรัพย์สินต่าง ๆ มักเป็นสิ่งของ หรือวัตถุที่เป็นรูปธรรมที่มีคุณค่าสามารถแลกเปลี่ยนได้ ใช้หนี้ได้ หรือมีคุณค่าทางธุรกิจ เช่น เงินตรา ที่ดิน บริษัท บัญชีธนาคาร ฯลฯ

มรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage) เป็นคำที่กำหนดโดย องค์กรยูเนสโก เป็นคำที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งนิยามขององค์กรยูเนสโก มรดกวัฒนธรรม หมายถึง สิ่งของที่เป็นรูปธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่งโบราณคดี งานสถาปัตยกรรม รวมทั้งสิ่งก่อสร้าง และสิ่งของที่มีขนาดเล็ก ไม่โดดเด่นดึงดูดสายตาด้วย เช่น ร่องรอยต่าง ๆ ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ สุนทรียะ มานุษยวิทยา ชาติพันธุ์วรรณา และวิทยาศาสตร์

ทรัพยากรวัฒนธรรม (Cultural Resource) มีความหมายเฉพาะที่โยงถึงทรัพยากรโบราณคดีหรือหลักฐานโบราณคดี และสถานที่ทางประวัติศาสตร์มากกว่าอย่างอื่น คำว่า “ทรัพยากรวัฒนธรรม” เป็นคำที่เกิดขึ้นใหม่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 หรือประมาณ ค.ศ. 1975

ทรัพยากรวัฒนธรรม มีความหมายกว้างมากขึ้นในแง่ของเนื้อหาที่ครอบคลุม ทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ และนามธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ รวมถึงมีนัยว่าเป็นสิ่งสามารถนำมาใช้ได้ ไม่ใช่สิ่งที่ต้องเก็บไว้ (ทั้งรูปธรรมและนามธรรม) เป็นทรัพยากรที่เป็นประโยชน์หลายประการต่อสังคม

1. นโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ด้านการท่องเที่ยว

กรุงเทพมหานครมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ด้วยรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมทางตรงและทางอ้อม ผ่านหน่วยงานในสังกัด และความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผ่านสื่อ หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ และการออกแบบนิทรรศการการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศภายใต้แนวคิด **“กรุงเทพฯ เมืองยิ้ม”** (Bangkok Smile) ใน 5 ด้าน คือ ด้านวัฒนธรรมและประเพณี ด้านอาหาร ด้านการช้อปปิ้ง ด้านสุขภาพ และด้านความคุ้มค่า ด้วยคุณภาพและบริการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพฯ ดังนี้

1. ดื่มด่ำวัฒนธรรมล้ำค่าด้วยความเป็นเมืองหลวงของไทยมายาวนานกว่า 200 ปี เป็นจุดกำหนดของวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามที่ยังคงคุณค่าไม่เสื่อมคลาย กรุงเทพฯจึงเต็มไปด้วยสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่สวยงาม ด้วยสถาปัตยกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ซึ่งนักท่องเที่ยวต่างใฝ่ฝันที่จะได้มาเยือน

2. ดื่มด่ำวัฒนธรรมล้ำค่าด้วยความเป็นเมืองหลวงของไทยมายาวนานกว่า 200 ปี เป็นจุดกำหนดของวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามที่ยังคงคุณค่าไม่เสื่อมคลาย กรุงเทพฯจึงเต็มไปด้วยสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่สวยงาม ด้วยสถาปัตยกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ซึ่งนักท่องเที่ยวต่างใฝ่ฝันที่จะได้มาเยือน

3. นฤมิตร้อยรสหลากสิ่งสรร อิ่มเอมกับอาหารไทย และอาหารนานาชาติรสเลิศที่ปรุงอย่างพิถีพิถันสร้างความประทับใจไม่รู้ลืมให้กับผู้ที่ได้ลิ้มลอง ทั้งกลางวัน และกลางคืน แล้วเพลิดเพลินกับการเลือกชมสินค้าถูกใจที่มีให้เลือกอย่างละลานตา ด้วยราคาสมเหตุสมผลในสวรรค์ของนักช้อปเลือกซื้อหาได้ทั้งในห้างสรรพสินค้าชั้นนำ ร้านค้าตามท้องถนน ไปจนถึงตลาดนัดสุดสัปดาห์ และตลาดนัดยามค่ำคืน

4. สุขกายใจรอยยิ้มร่วมแบ่งปัน จิตใจและร่างกายที่แข็งแรงนำมาซึ่งความสุข กรุงเทพฯเป็นเมืองที่มีความพร้อมหลายด้านที่จะส่งเสริมร่างกายและจิตใจทั้งของทุกผู้คน ไม่ว่าจะเป็นบริการทางการแพทย์ที่ทันสมัยได้มาตรฐานระดับโลก รวมไปถึงการนวดแผนไทย และสปาไทยซึ่งได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง และสิ่งหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจมากขึ้นเรื่อย ๆ คือ การฝึกสมาธิปฏิบัติธรรมที่ช่วยให้การดำเนินชีวิตมีแนวทางที่ถูกต้องมั่นคงและมีความสุข

5. เมืองในฝันคุ้มค่าการมาเยือน สิ่งหนึ่งที่ทำให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวอันดับหนึ่งของโลก ก็คือความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว ทั้งจากประสบการณ์น่าประทับใจที่ไม่เหมือนมหานครใด รวมถึงความคุ้มค่าในการใช้จ่าย ด้วยคุณภาพของสินค้าบริการและราคาที่สมเหตุสมผล

2. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2557-2558

จากนโยบายของรัฐบาลที่จะให้ปี 2558 เป็นปีท่องเที่ยววิถีไทยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้กำหนดแคมเปญให้ปี 2558 เป็น **“ปีท่องเที่ยววิถีไทย” (2015 Discover Thainess)** เพื่อสร้างการรับรู้ถึงภาพลักษณ์ด้านบวกจากความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ความรัก ความสามัคคี ความปลอดภัย และมิตรไมตรีของคนไทย โดยเฉพาะความสุขความรื่นเริง ความเป็นอยู่แบบไทยที่พบเห็นได้ทุกถิ่นทั่วไทย ที่เชื่อมโยงความรู้สึกของนักท่องเที่ยวให้เข้าถึงวิถีไทย (Thainess) อันจะเป็นการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ควบคู่กับการกระตุ้นให้เกิดบรรยากาศการเดินทางท่องเที่ยวที่สนุกสนานและเบิกบานใจ รวมถึงการเปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ของชาวต่างชาติทั้งนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำ (Re-visit) กลุ่มที่ไม่เคยรู้จักประเทศไทย (First visit) ได้เข้ามาเรียนรู้สัมผัสเอกลักษณ์ วิถีความเป็นอยู่แบบไทย

3. เกี่ยวกับเขตธนบุรี

สำนักงานเขตธนบุรี เดิมชื่อว่าอำเภอราชคฤห์ มีฐานะเป็นอำเภอชั้นใน ขึ้นตรงกับกรมนครบาลโดยตรง ตั้งอยู่ในพื้นที่ของวัดราชคฤห์วรวิหาร ต่อมาได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ได้เปลี่ยนชื่ออำเภอราชคฤห์เป็น **“อำเภอบางยี่เรือ”** เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2459 และวันที่ 20 ธันวาคม 2459 ได้ประกาศเปิดที่ว่าการเป็นเอกเทศของตัวเอง สาเหตุที่เปลี่ยนชื่ออำเภอราชคฤห์ เป็นอำเภอบางยี่เรือ เพราะว่าสมัยกรุงธนบุรีเป็นราชธานี ประเทศไทยมีการติดต่อค้าขายกับประเทศจีน ใช้เรือสำเภาลำเลียงรับ - ส่งสินค้าในบริเวณใกล้เคียงกับวัดราชคฤห์ มีพระญาติของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี 2 คน นำเรือสำเภามาจอดอยู่เป็นประจำ จึงเรียกบริเวณแถบนั้นว่า “บางยี่เรือ” คำว่า “ยี่” แปลว่า สอง ในสมัยโบราณมักนิยมเรียกท้องถิ่นหนึ่ง ๆ ว่า “บาง”จึงเรียกอำเภอนั้นว่า “บางยี่เรือ” และอำเภอราชคฤห์ ตั้งอยู่ในพื้นที่บางยี่เรือ จึงเปลี่ยนเป็นอำเภอบางยี่เรือ

ต่อมาได้มีการปรับปรุงระเบียบบริหารราชการ จัดการปกครองท้องที่ใหม่ โดยอำเภอบางยี่เรือมีเขตติดต่อกับจังหวัดพระนคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางค้าขายใกล้เคียงกับจังหวัดพระนครตามความนิยมที่เรียกอำเภอที่เป็นที่ตั้งจังหวัดว่า อำเภอเมือง จึงเรียกอำเภอบางยี่เรือว่า อำเภอเมืองธนบุรี จังหวัดธนบุรี เคยเป็นราชธานีมาเพื่อรักษาคำว่า “ธนบุรี” ซึ่งเคยเป็นเมืองหลวง และเพื่อเฉลิมพระเกียรติของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ได้มีการพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนนามอำเภอบางยี่เรือเป็น “อำเภอธนบุรี” เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2482 และเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2510 ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมาอยู่แห่งใหม่ ภายในบริเวณวัดเวฬุราชิณ ตำบลบางยี่เรือ ตราบเท่าทุกวันนี้

4. เรื่องเล่าตลาดพลู

ตลาดในแขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี ชื่อตลาดเนื่องมาจากการที่ตลาดตั้งอยู่ใกล้แหล่งขายส่งพลูที่ใหญ่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ หมากและพลูยังเป็นของจำเป็นสำหรับประชาชนส่วนใหญ่ อาชีพปลูกพลูขายจึงดำเนินไปอย่างเป็นล่ำเป็นสัน โดยเฉพาะบริเวณ 2 ฝั่งคลองบางกอกใหญ่ และคลองแยก เช่น คลองบางไส้ไก่ คลองบางสะแก และคลองด่าน สวนพลูที่มีชื่อเสียงว่าเป็นพลูชนิดดีในสมัยนั้นได้แก่ สวนพลูแถบวัดบางยี่เรือ วัดอินทาราม และวัดจันทาราม

ซึ่งรวมเรียก “สวนพลูบางยี่เรือ” ในช่วงเช้าเจ้าของสวนพลูจะนำพลูใส่เข่งบรรทุกเรือมาขึ้นที่ท่าใหญ่แถบวัดบางยี่เรือ และจะมีพ่อค้าแม่ค้าขายปลีกมารับพลูจากท่าน้ำไปขายอีกทอดหนึ่ง ตลาดขายพลูจะดำเนินไปอย่างรวดเร็วและเร่งรีบเฉพาะช่วงเช้า มิได้เป็นตลาดถาวร คนทั่วไปเมื่อมายังตลาดสดถาวรที่อยู่บริเวณใกล้เคียงแหล่งขายส่งพลูจึงเลยมักเรียกตลาดนั้นว่า **“ตลาดพลู”**

พื้นที่ตลาดพลู - คลองบางกอกใหญ่ในอดีต

ท่าตลาดพลู

2. ฐานข้อมูลวัฒนธรรม

1. ฐานข้อมูลทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านตลาดพลู-วัดโพธินิมิตร

ตลาดพลู เป็นชื่อที่ได้จากการเป็นศูนย์กลางการค้าขายหมากพลูของบางกอก สมัยต้นรัตนโกสินทร์ ซึ่งแต่เดิมตลาดหมากพลูตั้งเรียงรายริมฝั่งคลองบางหลวง ตั้งแต่วัดราชคฤห์วรวิหารไปจรดวัดอินทารามวรวิหาร ลึกเข้าไปด้านหลังวัด (ปัจจุบันคือด้านหน้า วัดติดถนนเทอดไทย) เป็นสวนหมากของชาวจีนแหล่งใหญ่ที่สุดในบางกอก ผู้สนใจอยากสัมผัสกับบรรยากาศดั้งเดิม สามารถเดินลัดเลาะ ไปตามถนนเลียบแม่น้ำข้างวัด จะเห็นอาคารพาณิชย์ บ้านเรือนอาศัยแบบจีนที่มีลวดลายปูนปั้น กับลายไม้ฉลุประดับหลงเหลือให้ชมอยู่บ้าง ตลาดพลูเป็นชุมชนเก่าแก่ซึ่งมีอาคารประวัติศาสตร์ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 และ 5 ซึ่งยังมีอาคารเรือนไม้ที่มีรายละเอียดที่น่าสนใจอยู่ในบริเวณถนนตลาดพลูใน ซึ่งเป็นเส้นทางริมน้ำ รวมถึงตึกแถวในรูปแบบโคโลเนียล และแบบจีน ในพื้นที่ย่านการค้าที่อยู่ริมถนนเทอดไท และซอยย่อยจนถึงสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครองที่เป็นตึกแถวขนาดเล็กรูปแบบเรียบง่าย แต่มีองค์ประกอบทางภูมิทัศน์ที่กลมกลืนกับอาคารเก่าอื่นๆแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร รวมถึงกิจกรรม ประเพณีที่สำคัญ ๆ ของตลาดพลูจะได้ทำการรวบรวมเป็นฐานข้อมูลไว้ดังนี้

ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

วิหารพระพิพัฒน์ธรรมคณี วัดราชคฤห์วรวิหาร

1. วัดราชคฤห์วรวิหาร

ความเป็นมาของวัดราชคฤห์วรวิหารนามเดิมชื่อวัดวังน้ำวน เพราะวัดตั้งอยู่ติดคลองน้ำ 3 สาย คือ คลองบางกอกใหญ่ (อยู่ด้านทิศใต้ของวัด) คลองบางน้ำชน (อยู่ทิศตะวันออกของวัด) และคลองท่าพระ อยู่ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของวัด) มาจรดชนติดกันเป็นเหมือนสี่แยกเวลาน้ำทะเลหนุนขึ้น น้ำเค็มจะไหลทะลักเข้ามาตามคลองบางกอกใหญ่ และเข้ามาทางคลองบางน้ำชน ส่วนคลองบางกอกใหญ่ตามปกติน้ำจืดจะไหลมาตามคลองทางเขตภาษีเจริญก็ไหลมาชนกับน้ำเค็มตรงกันข้ามระหว่างคลองท่าพระน้ำจืดก็ไหลมาชนกับคลองบางกอกใหญ่จึงทำให้น้ำที่ไหลมานั้นชนกันทำให้น้ำเกิดการหมุนเวียนเป็นวังวนขึ้นชาวบ้านจึงเรียกสถานที่แถบนั้นว่าวังน้ำวน สมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้กู้เอกราชได้เสร็จแล้ว จึงได้สร้างเมืองขึ้นใหม่ให้เป็นราชธานี สถาปนาชื่อว่า “กรุงธนบุรี” และได้ขึ้นครองราชย์ จากนั้นพระองค์พร้อมด้วยทหารคู่ใจคือพระยาสีหราชเดโช (พระยาพิชัยดาบหัก) ได้ทำการบูรณปฏิสังขรณ์วัดบางยี่เรือเหนือมีสร้างพระอุโบสถสร้างพระปรางค์เหลี่ยมย่อไม้ยี่สิบอยู่ทั้ง 4 ด้านของพระอุโบสถสร้างพระเจดีย์บรรจุพระบรมธาตุที่นำมาจากกรุงราชคฤห์แห่งประเทศอินเดียสร้างพระพุทธรูปปางถวายพระเพลิงและสร้างภูเขาจำลอง (ภูเขามอ) พร้อมทั้งสถูปนำเอาพระบรมธาตุมาบรรจุไว้เพื่อให้เป็นที่สักการบูชาแก่พุทธศาสนิกชนสืบมาต่อมา พระเจ้าตากสินมหาราชได้สวรรคต พระยาสีหราชเดโชได้สิ้นชีวิตลงตามพระเจ้าตากสินได้นำเอาศพบรรจุไว้ที่วัดบางยี่เรือ

ที่อยู่ : เลขที่ 434 ถนนเทอดไท แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โทร : 02-4652908

พระพุทธรูปปางถวายพระเพลิง วัดราชคฤห์วรวิหาร

วิหารพระพุทธรูปปางถวายพระเพลิง

มีการบอกกล่าวกันมาว่าพระยาพิชัยดาบหักเป็นผู้สร้างพระปางนอนนี้ขึ้นมา เพื่อเป็นการบำเพ็ญบุญอุทิศกุศลให้ผู้ที่ตนออกรบ แล้วไปฆ่าทหารชาวบ้านล้มตายไปเป็นจำนวนมาก (เป็นเหมือนชดใช้กรรมที่ฆ่าคนตายไป)

ศาลเจ้าพ่อเขาตก

ปี พ.ศ.2525 ได้มีสาธุชนตั้งกองทุนในการก่อสร้างศาลเจ้าพ่อเขาตกขึ้นใหม่ โดยได้รับอนุมัติจากอดีตท่านเจ้าอาวาส (พระพิพัฒน์ธรรมคณี) สร้างเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ผนังก่ออิฐถือปูน เป็นศิลปะแบบเก๋งจีน และทำรั้วกำแพงข้างศาลด้วย

ศาลเจ้าพ่อเขาตก วัดราชคฤห์วรวิหาร

หอระฆัง(เก่า) วัดราชคฤห์วรวิหาร

หอระฆัง (เก่า)

หอระฆังเก่าที่ซ่อนตัวอยู่ภายในกลุ่มบ้านเรือน ที่อยู่ด้านข้างวัดราชคฤห์ ในสมัยก่อนจะมีเจดีย์รอบๆมากมาย ต่อมาเมื่อมีคนมากขึ้นจึงรื้อเจดีย์ออก แล้วสร้างบ้านขึ้นแทน

2. วัดอินทารามวรวิหาร

วิหารวัดอินทารามวรวิหาร

วัดอินทารามวรวิหารเป็นวัดสำคัญของสมัยรุงธนบุรี เป็นราชธานี เป็นวัดอนุสรณ์สถานที่สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ทรงประกอบพระราชกุศล มีโบราณวัตถุที่เกี่ยวเนื่องกับพระองค์เป็นชีวิตจิตใจหลายอย่าง ที่นับว่าสำคัญน่าชม และศึกษา คือพระแท่นบรรทมไสยาสน์เป็นพระราชอาสน์ที่พระองค์ทรงประทับแรมทรงศีลแลทรงเจริญรรมฐาน ประวัติที่น่าศึกษาของวัดนี้ คือเป็นที่ประดิษฐาน(ฝัง)พระบรมศพของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีเมื่อพุทธศักราช 2327 และบรมศพพระอัครมเหสีของพระองค์ ก็ได้ถวายพระเพลิงและบรรจุพระบรมอัฐิไว้ ณ วัดนี้ทั้งสองพระองค์วัดอินทารามขณะนี้เป็นอารามหลวงชั้นตรีชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่ที่ถนนเทอดไท ปากคลองบางยี่เรือ ริมคลองบางกอกใหญ่ (คลองบางหลวง) แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร (แต่เดิมหน้าวัดอยู่ทางคลองบางกอกใหญ่ แต่เมื่อตัดถนนแล้ว จึงใช้ทางหลวงเป็นหน้าวัดด้วย

ที่อยู่ ถนน เทอดไท แขวง บางยี่เรือ เขต ธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600 โทร. 02 472 2772

เจดีย์บรรจุพระบรมอัฐิสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระมเหสี

ศาลาภิรมย์ภักดี วัดอินทารามวรวิหาร

ศาลาภิรมย์ภักดี

ศาลาแห่งนี้ก็คือท่าเรือเมล์ขาว ซึ่งเป็นเรือเมล์ของพระยาภิรมย์ภักดีที่วิ่งรับส่งคนในคลองบางหลวงสมัยก่อน ตอนนี้ก็เหลืออยู่เพียงแห่งเดียวที่ท่าน้ำวัดอินทาราม

บ้านประตูตะเกียบ วัดอินทารามวรวิหาร

บ้านประตูตะเกียบ

ห้องแถวห้องนี้มีประตูที่แปลกไม่เหมือนใคร อาจจะเห็นเป็นประตูลูกกรงไม้ธรรมดา รูปทรงตะเกียบ4 แท่งวางห่างกันพอประมาณ คนลอดออกไม่ได้ แต่หากต้องการจะออกก็จะต้องยกแท่งตะเกียบออกเสียก่อน ซึ่งเป็นประตูแบบที่ชาวจีนแต้จิ๋วเขานิยมทำกัน

3. วัดโพธินิมิตรสถิตมหาสีมาราม

ซุ้มประตูทางเข้าวัดโพธินิมิตรสถิตมหาสีมาราม

วัดโพธินิมิตรสถิตมหาสีมาราม เดิมเป็นที่ดินกรรมสิทธิ์ของโยมโพ-โยมมิ เป็นบิดา มารดาของสมเด็จพระวันรัตน (แดง สีสวฑฺฒโน) วัดสุทัศน์เทพวราราม เมื่อบิดา มารดาถึงแก่กรรมแล้ว ที่ดินแปลงนี้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของสมเด็จพระวันรัตน และได้สร้างอุทิศเป็นพระอารามเรียกชื่อว่า**"วัดโพมิ"** เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ท่านทั้งสอง และเพื่อเป็นการแสดงความศรัทธาอย่างมุ่งมั่นในพระพุทธศาสนา ในปีต่อมาได้ขอพระราชทานวิสุงคามสีมา

วิหารวัดโพธินิมิตรสถิตมหาสีมาราม

เมื่อวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2417 และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานนามวัดใหม่ว่า **"วัดโพธินิมิตร"** ชาวบ้านนิยมเรียกกันว่า**"วัดโพธิตลาดพลู"** พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงรับไว้เป็นพระอารามหลวง เมื่อพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ทรงจัดชั้นและประเภทของพระอารามหลวง วัดโพธินิมิตรสถิตมหาสีมาราม อยู่ในชั้นตรีประเภทสามัญ ปูชนียสถาน และปูชนียวัตถุที่สำคัญภายในวัด ได้แก่พระอุโบสถ มีลักษณะสถาปัตยกรรมทรงไทยหลังคามุขลด ประดับช่อฟ้าใบระกา รอบนอกมีเสารับพาไลห่างจากผนัง 1 วา ใบสีมาติดกับตัวพระอุโบสถด้านในตามช่องหน้าต่างเป็นภาพวาดวัดต่างๆ เช่น วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม วัดสุทัศน์เทพวราราม และวัดราชนัดดาราม พระประธานในพระอุโบสถเป็นพระพุทธรูปหล่อลงรักปิดทองปางมารวิชัย มีพระสาวกนั่งคุกเข่าประนมหัตถ์บนฐานชุกชี 4 ด้าน 4 องค์ พลับพลา

รับเสด็จรัชกาลที่ 5 เป็นอาคารทรงไทย สร้างใหม่ในปี พ.ศ. 2511 แทนของเดิมที่สร้างเป็นพลับพลา เครื่องไม้สำหรับรับเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐิน ปัจจุบันใช้เป็นห้องสมุด ชื่อห้องสมุดโพ-มิประชาอุทิศศาลาท่าน้ำ เป็นศาลาที่ปลูกต่อเนื่องกับท่าขึ้นลงเรือ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองสำเหร่ อยู่ทางด้านหลังพระอุโบสถ มีหลังคามุงกระเบื้องหน้าบันประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ ทำเป็นอย่างทรงโรงมีขนาด 2 ห้อง มีหลังคาพาไลโดยรอบ ตอนใต้ของพาไลทั้ง 2 ข้างยกพื้นปูกระดานให้คนนั่งพักได้ พื้นที่ตรงกลางศาลาเปิดช่องไว้สำหรับคนเดิน “เสมา” หรือ “สีมา” คือ เขตกำหนดที่ร่วมกระทำสังฆกรรมของสงฆ์ตามพระพุทธบัญญัติ กำหนดให้มีขนาดไม่น้อยกว่าเขตหัตถบาสของภิกษุ 21 รูป และให้มีขนาดไม่ใหญ่กว่า 3 โยชน์ เสมาทำด้วยแผ่นหิน เจียนปลายให้โค้งแหลมจะปักเป็นที่หมายแสดงเขตแดนพัทธสีมาอยู่ 8 ตำแหน่งด้วยกัน เสมาที่วัดโพธินิมิตรนี้มี 2 ชนิด คือ ชนิดที่ 1 คือ มหาเสมา ซึ่งวัดโพธินิมิตรเป็นวัดที่เป็นมหานิกายวัดเดียวที่มีมหาเสมา นอกนั้นเป็นวัดฝ่ายธรรมยุตินิกาย (วัดที่มีมหาเสมามีอยู่ 4 วัดด้วยกันคือ วัดราชประดิษฐ์สถิตยสีมาราม วัดราชบพิตรสถิตมหาสีมาราม วัดบรมนิวาส และวัดโพธินิมิตร) มหาเสมาที่วัดนี้นั้นบางหลักมีคนไปพ่นสีทองทับชนิดที่ 2 เป็นเสมาที่อยู่โดยรอบและติดกับผนังพระอุโบสถ ทำด้วยหินอ่อน ปิดทองประดับกระจกมีตราประจำยามอยู่ตรงกลาง ด้านบนทำเป็นรูปคล้ายอุณาโลมมีรัศมี

พลับพลารับเสด็จ รัชกาลที่ 5

มหาเสมา

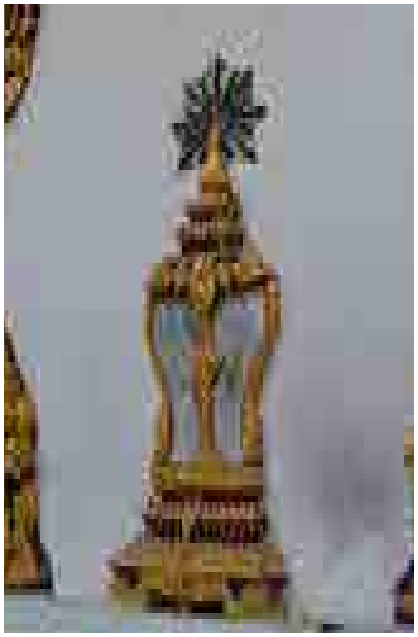

มหาเสมาติดผนังอุโบสถ

4. วัดจันทารามวรวิหาร

วิหารวัดจันทารามวรวิหาร

เดิมมีชื่อว่า วัดบางยี่เรือกลาง หรือ วัดกลาง เพราะอยู่กลางระหว่างวัด 2 วัด คือวัดบางยี่เรือใน (วัดราชคฤห์ ปัจจุบัน) กับวัดอินทารามกล่าวคือเมืองธนบุรีเดิมในสมัยที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ตั้งอยู่ที่ วัดศาลา 4 หน้า (วัดคูหาสวรรค์ ปัจจุบัน) ในคลองบางกอกใหญ่จากเมืองเก่ามาก็ถึงวัดราชคฤห์ก่อน จึงเรียกวัดราชคฤห์ว่า วัดบางยี่เรือใน(เหนือ) ส่วนวัดจันทาราม อยู่กลางจึงเรียกว่า วัดบางยี่เรือกลาง ถัดมาก็ถึงวัดอินทาราม จึงเรียกว่า วัดบางยี่เรือนอก(ใต้)

ในสมัยโบราณนั้นไม่มีการตั้งชื่อวัดเป็นกิจจะลักษณะหรือเป็นทางการเหมือนอย่างในสมัยปัจจุบัน จะเรียกชื่อวัดจากที่ตั้ง ตำบล ที่ตั้งอยู่และถ้าตำบลนั้นมีหลายวัดด้วยกันและอยู่ใกล้กันเป็นลำดับซึ่งอาจกำหนดจากตัวเมืองได้ว่า “ใน” “กลาง” และ”นอก” ก็จะเรียกวัดที่อยู่ใกล้ว่า “วัดใน” วัดถัดไปก็เรียกว่า”วัดกลาง” และวัดสุดท้ายก็ เรียกว่า “วัดนอก” ตามแต่ที่จะเข้าใจกันตามยุคสมัยหรือเรียกตามสถานที่

วัดจันทาราม เป็นวัดโบราณมีอายุยาวนานกว่า 100 ปี ตามตำนานพระอารามหลวงโดยสังเขป พระนิพนธ์ในสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ และพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ ในสมัยรัชกาลที่ 3 ของเจ้าพระยาทิพากรวงศ์ ให้ข้อมูลที่ตรงกันคือ พระยาสุรเสนา (ขุนเณร) เป็นผู้สร้าง และพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ทรงปฏิสังขรณ์แล้วได้พระราชทานนามให้ใหม่ว่า “วัดจันทาราม” แต่วัดนี้จะสร้างเมื่อไรไม่มีหลักฐานที่จะให้ค้นคว้าอ้างอิงได้ในพระอุโบสถวัดจันทารามวรวิหารมีพระพุทธรูปปางห้ามสมุทรทรงเทริดซึ่งประทับอยู่ภายใน ซึ่งกรมศิลปากรขึ้นทะเบียนไว้ เมื่อทางกรมศิลปากรไม่ขัดข้องในการจุบูรณะซ่อมแซม ได้สั่งเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบสภาพของพระอุโบสถและได้แจ้งให้ทราบ ภาพจิตรกรรมฝาผนังเป็นศิลปะแบบจีน เครื่องสูงของจีนเขียนด้วยมืออาสาอย่างประณีต จึงได้อนุรักษ์ไว้ทั้งสภาพจิตรกรรมฝาผนังและลายเพดาน แต่ทางวัดขออนุญาตเพิ่มเติมส่วนที่ชำรุดไปโดยจะไม่เขียนภาพทับของเก่า จะหาช่างจากกรมศิลปากรที่เชื่อถือและรับรองให้เขียนภาพได้ จึงได้เขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังเพิ่มเติมดังที่ได้ปรากฏอยู่ขณะนี้

5. ศาลเจ้า

ศาลเจ้าตึกดิน

ศาลเจ้าตึกดิน (โถวหลงซัน)

ตั้งอยู่ในโรงเรียนกงลี้จงซัน(เก่า) ศาลเจ้าตึกดิน หรือ โถวหลงซัน หรือ เทพ ปุนเถ้ากง เป็นศาลเจ้าคู่ชุมชนจีนเพราะเปรียบเสมือนเจ้าที่ คุ้มครองให้คนในชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข ทำมาค้าขึ้น ชาวจีนโพ้นทะเลจึงนิยมสร้างไว้ในชุมชน เมื่อตั้งถิ่นฐานได้เป็นหลักแหล่ง ศาลเจ้าแห่งนี้ตั้งมาเมื่อใดไม่ทราบแน่ชัด แต่คนเก่าแก่ในชุมชนที่อายุ มากกว่า 80 ปี บอกว่าเห็นศาลเจ้านี้ตั้งแต่จำความได้

ศาลเจ้ากวนอู

เป็นศาลเจ้าเก่าแก่สร้างมาประมาณ 200 ปี ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นที่นับถือของชนชาวจีนอย่างมาก ช่วงเดือนเมษายนวันเกิด กรกฎาคมมีงานประจำปีวันเกิดเจ้าพ่อกวนอู เดือนสิงหาคมมีงานวันเกิดเทพเจ้า 5 พระองค์ และเดือนธันวาคมมีงานเผ่งอั่งฮี่

ศาลเจ้ากวนอู

ศาลเจ้าพระเพลิง

ศาลเจ้าพระเพลิง

เป็นศาลเก่าแก่คู่กับชาวตลาดพลูมานาน ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2518 อยู่หลังบริเวณสถานีดับเพลิงตลาดพลู ต่อมาได้ถูกเพลิงไหม้ จึงได้อัญเชิญเจ้าพ่อพระเพลิง ไปยังศาลใหม่ริมถนนเทอดไท 20 ในพ.ศ. 2534

รถไฟเทียบท่า
สถานีรถไฟตลาดพลู

6. สถานีรถไฟตลาดพลู

สร้างขึ้นสมัย รัชกาลที่ 5 พร้อมกับทางรถไฟสายคลองสาน – มหาชัย เป็นสถานีรถไฟที่ยังคงมีความสำคัญ เพราะเป็นหนึ่งในสถานีรถไฟสายแม่กลอง มีสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ที่เป็นต้นทาง ทุกวันนี้ยังมีขบวนรถไฟที่ขนส่งทั้งคน และสิ่งของผ่านเข้าออกอยู่ทุกวัน

ตลาดวัดกลาง
วัดจันทารามวรวิหาร

7. ตลาดวัดกลาง

เป็นตลาดริมน้ำหน้าวัดจันทาราม เป็นตลาดศูนย์กลางของย่านตลาดพลู ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์กลางการค้าขายที่สำคัญของตลาดพลูในปัจจุบัน ซึ่งวิวัฒนาการมาจากตลาดน้ำในอดีต ที่เปลี่ยนแปลงมาเป็นตลาดบนบกในปัจจุบัน

ฐานข้อมูลย่านอาคารประวัติศาสตร์

ถนนเทอดไท

ถนนเทอดไท ตลาดพลู ถนนเทอดไทเป็นถนนที่ตัดใหม่ในสมัยรัชกาลที่ 7 เชื่อมถนนอินทรพิทักษ์ที่มาจากวงเวียนใหญ่ ต่อเนื่องจากสะพานพระพุทธยอดฟ้า ไปยังถนนบางบอน ถนนเพชรเกษม ภูมิทัศน์โดยรวมจึงเป็นตึกแถวสมัยใหม่เกือบทั้งหมด โดยตึกแถวช่วงผ่านสี่แยกตลาดพลู โดยมีลักษณะเป็นตึกแถวสูง 4 ชั้น มีบางช่วงเป็น 2 ชั้น ไปถึงวัดโพธินิมิตร และวัดอินทาราม บริเวณที่ยังเป็นตึกแถวเก่าหันด้านหน้าเข้าหาถนนที่หลงเหลือ คือตึกแถวครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้นหน้าซอยเทอดไท 20 ตรงกันข้ามกับตึกแถวก่ออิฐถือปูน รูปแบบนีโอคลาสสิก 2 ชั้นหน้าซอยเทอดไท 20 กลุ่มบ้านไม้ข้างหน้า ศาลเจ้าสูงใกล้ทางเข้าวัดโพธินิมิตรและกลุ่มตึกแถว 2 ชั้นหลังคาทรงปั้นหยา บริเวณทางเข้าสถานีรถไฟ

แยกห้างทองย่งเส็ง

พื้นที่สามแยกซอยเทอดไท 20 เป็นกลุ่มตึกแถวปูนแบบตะวันตกผสมจีนทั้งสองฝั่งถนน มีร้านทองริมน้ำที่เหลืออยู่ร้านเดียวคือ ห้างทองย่งเส็ง ถือเป็นภูมิทัศน์ที่เด่นและสำคัญสื่อถึงอดีตของตลาดพลู

ร้านอาหารครัวบางหลวง สี่แยกถนนเทอดไทซอย 18

พื้นที่สี่แยกซอยเทอดไท 18 และทางไปท่าเรือตลาดพลูซึ่งถูกเรียกกันมาว่าเป็นสี่แยกตลาดพลู ภูมิทัศน์ในจุดนี้มีตึกแถวปูน 3 ชั้น รูปแบบตะวันตกผสมจีนอยู่ตรงหัวหัวมุม มีรูปปั้นอินทรีเป็นสัญลักษณ์สำคัญของย่านนี้ แต่เดิมเป็นร้านทอง ต่อมาเป็นร้านอาหารครัวบางหลวง นอกจากนี้ยังมีตึกแถว 2 ชั้นแบบจีนอยู่ต่อเนื่อง ตามแนวถนนตลาดพลูทางในทั้งสองฝั่ง โดยฝั่งที่อยู่ริมน้ำ มีตรอกเขาไปยังโรงงานเก่า บริเวณสี่แยกนี้ยังถูกใช้เป็นที่รวมพลของคณะเชิดสิงโตหลังจากจบขบวนแห่งานพิธีของวัด และศาลเจ้าต่างๆ โดยเป็นที่แสดงการต่อตัวของแต่ละคณะซึ่งถือเป็นการปิดท้ายจบขบวนแห่ในวันนั้น

บ้านเรือนแถวไม้ สี่แยกถนนเทอดไทซอย 16

พื้นที่สี่แยกซอยเทอดไท 16 ภูมิทัศน์หน้าเรือนแถวไม้โรงน้ำปลา และสถานีดับเพลิงตลาดพลู มีเรือนแถวไม้ขนาบสองข้างก่อนขึ้นสะพานข้ามคลองบางน้ำชน ถือเป็นภูมิทัศน์ที่เด่นและสำคัญรองลงมา

ถนนตลาดพลูทางด้านในที่เป็นซอยในวัดราชคฤห์ มีบางส่วนที่ผ่านในชุมชนพื้นที่ส่วนที่ติดคลองบางน้ำชน ที่เป็นบ้านเรือนแถวไม้เก่า อาคารไม้สำคัญคือ ร้านค้าเครื่องจักสานและพื้นที่ก่อนเข้าเขตตลาดวัดกลาง ซึ่งมีเรือนแถวไม้เก่าอยู่ อาคารไม้สำคัญ คือร้านขายยาแผนโบราณอินทรโอสถ โดยที่ซอยตลาดพลูทางในนั้นแคบกว้างเพียง 1.5 เมตร และบางบริเวณอาคารมีหลังคากันสาดยื่นยาวทำให้ค่อนข้างทึบ แต่ยังมี บรรยากาศชุมชนริมน้ำอยู่

สมัยก่อน หมอแผนโบราณมีมากในแถวตลาดพลู โดยมีร้านขายยาเก่าแก่อยู่หลายแห่ง มีร้านหมอกิม ร้านหมอเฮง หมอจีนรักษากระดูกอยู่ที่ริมทางรถไฟ ร้านเก่าแก่คือ ร้านอินทรโอสถ ร้านยาหอม ตรา 5 นกกระเรียน และยาหอม ตรา 5 เจดีย์ สูตรยาสมุนไพรต่างๆ มาจากพระอาจารย์ชื่อดังของวัดในพื้นที่ใกล้เคียง เช่น หลวงพ่อเอี่ยม เจ้าอาวาสวัดหนัง สมัยก่อนยาสมุนไพรจะมาส่งทางเรือถึงท่าเรือวัดราชคฤห์ ปัจจุบันต้องไปซื้อเองจากร้าน เจ้ากรมเป๋อที่เยาวราช บ้างสั่งจากเมืองจีน นอกจากร้านยาแผนโบราณยังมีร้านหมอบุญรอด ซึ่งเป็น คลินิกแผนปัจจุบัน ของพันโท นายแพทย์บุญรอด ศิริเวชกุล นายแพทย์ผู้ทำงานบุกเบิกเกี่ยวกับการพัฒนาการผลิตยาปฏิชีวนะในประเทศไทย โดยเคยทำงานกับ Sir Howard Florey นักวิจัยระดับโลกในการพัฒนายาปฏิชีวนะให้ใช้ได้จริง ยังมีข้าราชการคนสำคัญที่มีบ้านอยู่ในบริเวณนี้ เช่น หลวงบุณยมานพพาณิชย์ ซึ่งเป็นทายาทของนายต่าง บุณยมานพ (แซ่ลิ้ม) คหบดี คนสำคัญเป็นนักเขียนที่มีชื่อในนามปากกา แสงทอง เขียนบทภาพยนตร์บันเทิงคดีที่สร้างโดยชาวไทยล้วนๆ สำเร็จเป็นครั้งแรก โชคสองชั้นใน พ.ศ. 2470 และเขียนบทความลงหนังสือพิมพ์ศรีกรุงเป็นประจำ เป็นบุตรคนแรกของมหาอำมาตย์ตรี พระยาสัตยพรตสุนันท์ (ทองบุ่น บุณยมานพ) ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในวงการกฎหมายของประเทศ เพราะเป็นหนึ่งในคณะกรรมการ ร่างประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ฉบับแรก ในปี พ.ศ. 2462 เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหลวงสกลสัตยาทร ผู้พิพากษาศาลแพ่งในขณะนั้น ลูกเขยคนสำคัญของนายต่าง บุณยมานพ อีกท่าน คือ พลตรีพระวิภัติภูมิประเทศ เจ้ากรมแผนที่ทหารบก ในช่วงที่ประเทศไทยได้เริ่มมีการทำแผนที่จากภาพถ่ายทางอากาศ นอกจากนี้ยังมี หลวงสาทรราชธน ผู้ช่วยพระคลังมณฑลจันทบุรี หลวงประจักษ์สรรพากร รองอธิบดีกรมสรรพากร

ทางเข้าบ้านนายต่าง บุณยมานพ
และบ้านเก่าหลังตึกแถว
บริเวณถนนเทอดไท - ซอยเทอดไท 18

ฐานข้อมูลร้านอาหาร-ร้านค้า

ข้าวหมูแดง – สุณีข้าวหมูแดง

ร้านสุณีข้าวหมูแดงตลาดพลู

ตั้งอยู่ริมทางรถไฟ เจ้าของคือ คุณสุนี ลิ้มเฉลิม ประกอบกิจการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 โดยสืบทอดกิจการจากครอบครัวสามี ที่เป็นคนแต้จิ๋ว เมื่อก่อนตั้งอยู่บริเวณสถานีรถไฟ และได้ย้ายมาตั้งอยู่ที่ปัจจุบัน และได้เปลี่ยนสูตรจากแต้จิ๋วเป็นสูตรแคะ จากเมืองเหมยเซียน มีความพิเศษที่การคัดหมูที่มีคุณภาพ น้ำหมักหมูแดงเป็นน้ำเคี่ยวกระดูกหมูอย่างเข้มข้น ใส่งา กระเทียม และน้ำตาลแดง โดยน้ำราดใช้งาแทนถั่วลิสง

ร้านกระเพาะปลานายบ๊วย

ตั้งอยู่ปากซอยเทอดไท 21 เจ้าของคือคุณภาวิกา ชัยเชิดชู สืบทอดกิจการจากพ่อสามี คือ นายบ๊วย แซ่ไหล เป็นคนแต้จิ๋ว สมัยก่อนหาบขายในสวนแถวตลาดพลูเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งตอนนี้เป็นรุ่นที่ 3 มีอายุมากกว่า 80 ปี เป็นกระเพาะปลามีสูตรพิเศษมาจากอาม่า รสดั้งเดิมไม่มีเส้น ล้างกระเพาะปลาให้สะอาด แช่ล้างน้ำนานหลายน้ำ เลือดนิ่ม หน่อไม้สดหั่นขวาง แป้งที่ใช้เป็นแป้งพิเศษ ไม่คืนตัวง่าย หม้อกระเพาะปลาแยกระหว่างมีหน่อไม้กับไม่มี และเครื่องในกับน่องไก่ น้ำต้นเชื้อต้องเคี่ยวกระดูกไก่ทั้งวัน โดยที่ยังคงใช้เตาถ่านประกอบการทำกระเพาะปลาแม้ในรถเข็นยังใช้เตาถ่านอยู่

กระเพาะปลา – ร้านกระเพาะปลานายบ๊วย

กระเพาะปลา – ร้านเจ๊เอ็งกระเพาะปลา

ร้านเจ๊เอ็งกระเพาะปลา

ตั้งอยู่ในซอยเทอดไท 27 ร้านเป็นรถเข็น เจ้าของคือเจ้เอง คุณสิริวรรณ เมธาชูโชค เป็นร้านขายกระเพาะปลา กุ๋ยช่าย บ๊ะจ่างปัจจุบันเปิดขายมานานกว่า 70 ปี โดยสืบทอดกิจการมาจากบิดา คนจีนแต้จิ๋วชื่อลี้ อ้วน เต๋า ซึ่งเคยทำบ๊ะจ่างส่งสำเพ็งมาก่อน ได้สูตรจากอาโกวที่เมืองจีน กระเพาะปลา ต้องเลือกกระเพาะปลาที่สะอาด นุ่ม ทอดน้ำมันครั้งเดียว จะนุ่มเวลาแช่น้ำ น้ำซุปเป็นน้ำต้มกระดูกไก่ บ๊ะจ่างต้องเอาส่วนผสมมาผัดก่อนให้หอมแล้วถึงห่อ รสหวานคือใส่เผือกให้มีรสหวานเล็กน้อย ใส่แปะก๊วยเชื่อม ถ้าไม่เชื่อมก่อนจะขม กุ๋ยช่ายไส้หน่อไม้จะอ่อนนุ่ม เอามาจากปราจีนบุรี เลือกที่ไม่มีเสี้ยน

กุ๋ยช่าย – ร้านเป๋งล้ง

ร้านเป๋งล้ง กุ๋ยช่ายเจ้าดั้งเดิมตลาดพลู

ตั้งอยู่บริเวณวัดราชคฤห์ เจ้าของคือ คุณจันทนา เหล่าบวรพงษ์ สืบทอดกิจการจากครอบครัวสามีซึ่งอาม่าของสามีเคยทำ และสามีคือคุณเป๋งล้ง แซ่เล้า คนจีนแต้จิ๋ว ประกอบกิจการมามากกว่า 100 ปี มีลักษณะพิเศษคือเป็นกุ๋ยช่ายสีชมพูซึ่งใช้ในการไหว้เจ้า พิธีสำคัญต่างๆ โดยใช้เทคนิคการนวดแป้งแบบดั้งเดิม กวนแป้งโดยใช้ไฟอ่อนจนแป้งสุก กวนแล้วนึ่งแล้วนวดอีกจนเหนียวนุ่ม ไม่แข็งไปหรือนิ่มไป ไม่ใช้สารกันบูดในแป้ง แป้งห่อไส้เป็นสีชมพู เป็นรูปทรงสามเหลี่ยม คล้ายปอด เรียกว่า ถ่อก้วย ซึ่งร้านเป๋งล้งเป็นญาติกับทางร้านแก้วข้าวมันไก่ และเนื้อเปื่อยตลาดพลู

ร้านกิมเม้งกุ๋ยช่าย

ตั้งอยู่บริเวณแยกตลาดพลู หน้าโรงรับจำนำ เจ้าของคือ คุณกิมเม้ง ชลธรมิ่งสกุล เป็นร้านขายกุ๋ยช่ายที่เก่าแก่เจ้าหนึ่งของตลาดพลู ขายมานานกว่า 70 ปี โดยได้รับสูตรมาจากบรรพบุรุษของภรรยา ปัจจุบันทำขายวันละ 400 ลูกและส่งขายไปยัง วังหลัง และเยาวราช มีไส้ทั้งหมด 3 ไส้ ได้แก่ หน่อไม้ มันแกว เผือกความพิเศษอยู่ที่เป็นการทำกุ๋ยช่ายแบบแป้งนิ่ม รสชาติดีนิ่มๆเหนียวๆ เคล็ดลับอยู่ที่การทำแป้งข้าวเจ้าที่ต้องเอาข้าวเจ้าแช่น้ำมาบดละเอียดผสมกับแป้งข้าวเจ้า กุ๋ยช่ายต้องขยำกับเกลือจนไม่เผ็ดแล้วผสมกุ้งสับด้วย

กุ๋ยช่าย – ร้านกิมเม้งกุ๋ยช่าย

กุ๋ยช่าย – ร้านกุ๋ยช่ายตลาดพลู

ร้านกุ๋ยช่าย ตลาดพลู

ตั้งอยู่แยกตลาดพลู บริเวณหน้าร้านทอง เจ้าของคือ คุณอัจฉราวรรณ ธเนศสุวรรณ เป็นร้านขายกุ๋ยช่ายที่เริ่มมาจากการทำรับประทานกันเองในครอบครัวมาก่อนประกอบกิจการ ขายมานานกว่า 50 ปี ความพิเศษอยู่ที่การทำกุ๋ยช่ายให้แป้งบางไส้เยอะ น้ำจิ้มสูตรพิเศษ จัดจ้านเปรี้ยว และเผ็ด

ข้าวมันไก่ - ร้านแก้ข้าวมันไก่

ร้านแก้วข้าวมันไก่

ตั้งอยู่บริเวณปากซอยเทอดไท 21 เจ้าของคือ เฮียแก้ว หรือคุณทวี ชโลทวิกษิต เป็นคนจีนแต้จิ๋วแซ่เล้า เปิดขายมา 36 ปี ในสมัยก่อนร้านเปิด 02.00 น. ปิด 14.00 น. เนื่องจากสมัยก่อนคนที่เลิกจากการเที่ยวแล้วมากินเยอะ ปัจจุบันปรับเปลี่ยนเวลาตามกลุ่มลูกค้าเป็นเปิด 04.00 น. ปิด 17.00 น. เคล็ดลับที่สำคัญคือ ใช้ไก่ตอนเนื้อนุ่มไม่ใช่ไก่ขาวที่จับขายทุก 45 วัน ไก่ตอนเลี้ยงนานกว่าเนื้อแน่นนุ่ม ข้าวมันหุงหม้อใหญ่ๆ วันละ 250 กิโล ไก่วันละ 24 ตัว น้ำมันจากไก่เอามาเจียวของที่ใช้ต้องสดใหม่เสมอ พิถีพิถันกับการปรุงต้องชั่งส่วนผสมที่แน่นอน ไก่เลาะมาใหม่ๆ จะสดนิ่มไม่แห้งน่าทาน ถ้าทิ้งไว้นานจะแห้ง ต้มไก่ในช่วงเช้าแต่ขายดีจึงไม่มีการค้าง น้ำซุปใส่รากผักชี ใบเตย

ข้าวมันไก่ - ร้านลิ้มโภชนา

ร้านลิ้มโภชนา

ตั้งอยู่บริเวณปากซอยเทอดไท 25 เจ้าของคือ คุณพรพรรณ มาตสุวรรณากิจ เป็นร้านเก่าแก่เปิดมานานกว่า 32 ปี โดยสืบทอดมาจากสามี เฮียลิ้ม ซึ่งเป็นคนจีนแต้จิ๋ว จากนครปฐม แต่ก่อนตั้งอยู่บริเวณซอย 21 เช่าร้านสู่ศุภอรรถข้างแก้วข้าวมันไก่ ย้ายมาอยู่ที่ปัจจุบันเมื่อตึกเสร็จ มีความพิเศษที่ หุงข้าวหม้อต่อหม้อ ใช้น้ำมันไก่นำมาเจียวกระเทียมแล้ว เอาน้ำแกงใส่ จากนั้นเทลงผสมหุงข้าว สูตรแต้จิ๋ว หุงข้าวใช้ ไฟแรงแล้วเบาลงให้ร้อนนาน น้ำต้มไก่เหลือจากหุงข้าว นำมาทำน้ำแกงโดยใส่เลือด ผักกาดดอง แต่ก่อนนั้นใช้ฟัก และหัวไชเท้าด้วยแต่คนไม่ชอบ ไก่เองก็มีสูตร เวลาต้มต้องเน้นให้น้ำเดือดแล้วค่อยเบาลง ต้มจนสุก ถ้าต้มนานขึ้นเนื้อจะเหนียวแต่นุ่มกว่า มีความน่าสนใจอีกประการคือเป็นร้านที่เปิด 24 ชั่วโมงมานานตั้งแต่ 20 ปีที่แล้ว

เกาเหลาเนื้อเปื่อย - ต.จันทร์เพ็ญ

ร้านเนื้อเปื่อย ต. จันทร์เพ็ญ

ตั้งอยู่บริเวณหน้าสถานีรถไฟตลาดพลู ริมถนนเทอดไทระหว่างซอย 16 กับ 18 เจ้าของคือ คุณครรชิต นิตยานนท์ เป็นร้านเก่าแก่ที่เปิดขายมานานกว่า 60 ปี สืบทอดมากจากบรรพบุรุษ คือคุณลิ้ม เคียกเซ้ง เป็นคนจีนแต้จิ๋ว มีชื่อเสียงโด่งดังในเรื่องน้ำซุปแลเนื้อเปื่อย มีเคล็ดลับในการทำน้ำซุปคือ ใส่กระดูกขาวัว เนื้อสามชั้นทั้งผืน และเทเครื่องปรุงทุกอย่างลงในหม้อก๋วยเตี๋ยว แล้วเติมน้ำสะอาดลงไปให้เต็ม ใช้ไฟอ่อนๆ ต้มเคี่ยวนานประมาณ 4-5 ชั่วโมง จนได้น้ำซุปก๋วยเตี๋ยวเนื้อวัวออกรสหวานจากไขกระดูก และดึงรสเนื้อเปื่อยออกมาได้มากที่สุด เนื้อนุ่มกำลังดี ไม่เหนียวหรือเละจนเกินไป พร้อมกับมีกลิ่นหอมจากเครื่องเทศทุกชนิด ในขณะที่กำลังต้มเนื้ออยู่นั้น จะมีน้ำมันจากเนื้อสามชั้นวัวกระจายอยู่บนผิวน้ำซุป ใช้ทัพพีช้อนตักเอาไขมันออกให้หมด ต้มเคี่ยวไปสักพัก เนื้อสามชั้นจะเป็นเนื้อเปื่อยนุ่มอร่อยแล้วค่อยหั่นเป็นชิ้นๆ นอกจากนี้ยังมีเนื้อสดธรรมดา และเนื้อกรอบหรือเนื้อน่องลาย ลูกชิ้นธรรมดาและลูกชิ้นเอ็น ส่วนเครื่องในก็มีตับ หัวใจ ม้าม ผ้าขี้ริ้ว เอ็น ปอด ไส้อ่อน ขอบกระด้ง

บะหมี่น้ำหมูแดง - บะหมี่ตงเล้ง

ร้านบะหมี่ตงเล้ง

ตั้งอยู่บริเวณตลาดริมทางรถไฟ ซอยเทอดไท 25 เจ้าของคือคุณฮ้วง หรือคุณพิเชษฐ์ ธรรพวิวัฒนา เป็นร้านบะหมี่เก่าแก่ที่มีชื่อเสียงในตลาดพลูเปิดมานานกว่า 60 ปี โดยสืบทอดกิจการมาจากบรรพบุรุษ คือนายหลี่ ตงเล้ง เป็นคนจีนแต้จิ๋ว ความพิเศษของร้านนี้คือ ทำเส้นบะหมี่เอง เส้นเล็กบางกว่าแต่เหนียวนุ่มกว่า ใช้ไข่ใบใหญ่และใส่ไข่มากเป็นพิเศษ เลือกแป้งที่เกรดดีที่สุด ส่วนหมูแดงหมักข้ามคืน ลูกชิ้นปลาทำเอง หมูกรอบหอมทอดในน้ำมันที่ไม่ร้อนและเย็นเกินไป

บะหมี่แห้งหมูแดง - บะหมี่ยายก้า

ร้านบะหมี่นายก้า

ตั้งอยู่บริเวณซอยเทอดไท 27 เจ้าของคือ คุณประเสริฐ เมธาลิขิต เป็นร้านเก่าแก่เปิดมานานกว่า 90 ปี โดยเริ่มมาจากบรรพบุรุษซึ่งเป็นคนจีนแต้จิ๋ว แซ่หลี่ เป็นพี่น้องกับร้านหมี่ตงเล้ง นายก๊า เริ่มทำบะหมี่ก่อนเป็นเจ้าแรกในย่านนี้ ในสมัยก่อน ตีแป้ง นวดเส้นด้วยมือ นวดแล้วเอาไปเข้าเครื่องรีดตัด บิดาเป็นคนทำเส้นด้วยมือ ต่อมาบิดาไปสั่งทำเครื่องรีด ตัดเส้นบะหมี่ มาตั้งแต่ 50-60 ปีมาแล้ว จนร้านที่ทำเครื่องรีดบะหมี่ทำเครื่องขาย กลายเป็นที่แพร่หลายต่อมา สมัยก่อนตีมือใช้ไม้กระทุ้ง ปัจจุบันยังเก็บไม้ท่อนนั่นไว้บูชาจนทุกวันนี้ ความพิเศษของร้านนี้คือ เส้นบะหมี่ทำเอง 20 กิโล โดยใช้ไข่ 100 กว่าฟองต่อวัน หมูแดงคัดพิเศษแล้วนำไปด้วยย่างเตาถ่าน น้ำซุปต้มกระดูกหมู

เย็นตาโฟแห้ง - เตี๋ยเย็นตาโฟ

ร้านเตี๋ยเย็นตาโฟ

ตั้งอยู่บริเวณริมทางรถไฟ ตลาดพลู เจ้าของคือ คุณวรพล เสริมเกียรติกุล เป็นร้านขายเย็นตาโฟแบบดั้งเดิม เปิดในบริการมานานกว่า 70 ปี เทคนิคพิเศษของร้านคือ นำผักบุ้งไปลวกน้ำร้อนก่อน แล้วจึงใช้กรรไกรตัดเป็นชิ้นๆทำให้สดกรอบไม่นิ่มหรือดิบจนเกินไป ซอสเย็นตาโฟที่นี่มีสีแดงไปทางส้ม ลูกชิ้นปลาทำเองมีขนาดเล็กกว่าปกติ แต่มีกลิ่นพริกไทยโดดเด่น เน้นการปรุงทีละชาม

หมี่กรอบ - หมี่กรอบจีนหลี

ร้านเต็กเฮง หมี่กรอบจีนหลี

ตั้งอยู่บริเวณซอยเทอดไท 18 ใกล้กับท่าเรือตลาดพลู เจ้าของคือนางอารมณ์ นิติพรวิสิษฐ์ เอี่ยมองอาจ เปิดมานานกว่า 100 ปี สืบทอดกิจการมาจากพ่อสามี คือ จีนหลี แซ่ผู่ เป็นคนจีนไหหลำผัดหมี่ควันโขมงริมคลองบางหลวง ตรงท่าน้ำล้นเกล้ารัฐกาลที่ 5 เสด็จผ่านมาพ่อของสามีจึงได้ผัดถวาย หลังจากนั้นลูกสะใภ้เป็นคนรับสืบทอดกิจการแทนพ่อสามี เคยมีคนในวังมาซื้อทีละ 20 กล่อง เคยไปผัดในงานวันเกิดของนายกรัฐมนตรีด้วย และลูกสาวสองคนได้สืบทอดกิจการต่อไป และมีเมนูอาหารเพิ่ม เช่น ปลากะพงนึ่งซีอิ้วปลาจะระเม็ดนึ่งบ๊วย ปลิงทะเล อาหารไทยอร่อยคือ ต้มส้มปลากะบอก แกงเลียง แกงส้มปูทะเล ยำถั่วพูปูผัดผงกะหรี่ ความพิเศษคือการผัดหมี่กรอบที่ไม่เหมือนใคร นำเส้นหมี่แช่น้ำ แล้วทอดน้ำมันเดือดๆ คั่วกับเนื้อปูเป็นก้อนและเครื่องปรุงจนได้ที่ หมี่จึงกรอบเหลืองแห้ง ผึ่งในตะแกรงให้สะเด็ดน้ำมัน และโปะลงไข่ดิบจนสุกเรียกไข่นอก มีให้เลือกว่าทำไข่นอก หรือไข่ใน คือตอกใส่ไปเลยตอนผัด ปัจจุบันทำแต่ไข่ใน ไม่ค่อยมีคนสั่งไข่นอก

ร้านครัวบางหลวง

ตั้งอยู่บริเวณซอยเทอดไท 18 เจ้าของคือ คุณสมชาย กิตติพัฒน์ถาวร เป็นร้านอาหารตามสั่ง เปิดให้บริการเพียง 10 ปี แต่เดิมคุณพ่อเป็นคนจีนแต้จิ๋ว แซ่คู ซึ่งอาคุง คุณแม่เป็นคนไทย อยู่ในตลาดพลูมาตั้งแต่บรรพบุรุษ เป็นตึกแถวห้องหัวมุมถนนตลาดพลูและซอยเทอดไท 18 มีลวดลายปูนปั้นเฉพาะของตึกแถวแบบจีนในยุคนั้น บนป้ายร้านคือพญาอินทรีเด่นเป็นสัญลักษณ์คู่ตลาดพลู ความพิเศษคือ อาหารเน้นความสดของวัตถุดิบ แม่ครัวทำอาหารได้เร็วทันใจ โดยมีจานหลัก คือ ข้าวผัดน้ำพริกกะปิ ที่คิดค้นสูตรเองได้รสชาติของน้ำพริก

ร้านอาหารครัวบางหลวง

ปลาเก๋าสามรส – ร้านแสบ

ร้านแสบ

ตั้งอยู่ข้างสถานีรถไฟตลาดพลู เจ้าของคือ คุณสว่าง ปรีอารมณ์ และคุณวิชัย โพธิวัตร เปิดร้านมาประมาณ 40 ปี สมัยก่อนขาย 3 โมงเย็น จนถึง ตี 1 เพราะมีคนมาเที่ยวกลางคืนเยอะ และเป็นตลาดโต้รุ่ง ปัจจุบันขายเที่ยงเลิก 20.30 น. แทน แต่เดิมเป็นลูกจ้างร้านเส่ยโภชนา ซึ่งเถ้าแก่เป็นคนจีนแต้จิ๋ว พอเจ้าของเสียชีวิต จึงออกมาเปิดร้านเอง มีความพิเศษที่มีเมนูอาหารเกือบ 50 อย่าง ปลา กุ้ง ต้องเลือกเองเป็นของสด ไม่ค้าง จากตลาดวัดกลางและปรับปรุงรสชาติตามใจลูกค้าด้วย คิดค้นจากอาหารสิบกว่าอย่าง ปัจจุบันมีมากกว่า 50 อาหารขึ้นชื่อ ต้มยำขี้เมาทะเล หรือ ต้มโคล้ง ต้มแสบ ปลาหมึกทอด ปลาเก๋าสามรส ยำปลาดุกฟู หมูป่าผัดเผ็ด นำหมูป่ามาจากมาเลเซีย

ขาหมูแต้จิ๋ว – สหายโภชนา

ร้านสหายโภชนา

ตั้งอยู่บริเวณริมถนนเทอดไท เจ้าของคือ คุณสมชาย ทัฬหะกาญจนากุล เป็นร้านขายข้าวขาหมูสูตรแต้จิ๋ว สืบทอดกิจการมาจากบรรพบุรุษ เป็นร้านเก่าแก่เปิดมานานกว่า 50 ปี ใช้เครื่องยาจีนป่วยกั๊ก อบเชย ชงเจียว ซีอิ้วที่ใช้ไม่ดำ แต่ขาหมูสีจะแดงกว่าเจ้าอื่น เพราะใส่น้ำตาลแดง แต่ก่อนขายก๋วยเตี๋ยวเนื้อเปื่อยมานานกว่าประมาณ 70 ปี เลิกไปเพราะเนื้อราคาแพงขึ้นและเกิดโรคแอนเทรคระบาด แรกเริ่มก๋งทำกิจการจักสาน แต่พ่อเปลี่ยนมาทำอาหารแทน

สุริยากาแฟ – ริมน้ำตลาดวัดกลาง

ร้านตั้งเจียงฮวด

ตั้งอยู่บริเวณซอยวัดกลาง เป็นร้านขายส่ง และขายขนมเปี๊ยะดั้งเดิม ขนมสิงโต รับขายกี่จ่าง รับขายของส่งทั่วไป ขนมทั่วไป ของเล่น เจ้าของปัจจุบันคือคุณพัชรี ไกรทองสุก (เจ๊ใหญ่) สืบทอดกิจการมาจากบรรพบุรุษ คนจีนแต้จิ๋ว โดยที่คุณพ่อปัจจุบันอายุ 98 ปี เป็นคนตั้งร้าน สูตรขนมเปี๊ยะ กี่จ่าง เป็นสูตรจากบรรพบุรุษที่ประเทศจีนนำส่งยุโรปมากกว่าแสนลูก ใช้เวลาในการทำ 2 เดือน เชือกมัดต้องเป็นเชือกขาว อย่างดีเคยใช้เชือกกล้วยและปอมัด และจ้างคนผูก ข้าวเหนียวคัดพิเศษ ต้องต้มแล้วใส ไม่ขุ่นไม่มีข้าวที่แข็งติดเป็นเม็ดอยู่ข้างใน ข้าวเหนียวต้องไม่มีข้าวเจ้าปนมาหรือให้น้อยที่สุดเพราะข้าวเจ้าจะทำให้ขุ่นหรือแข้งอยู่ข้างใน กี่จ่างหรือขนมจ้างใช้รับประทานทั่วไป ร้านขนมเปี๊ยะดั้งเดิมทำมาก่อน กี่จ่างทำมา 60 ปี แต่ขนมเปี๊ยะกว่า 70 ปี

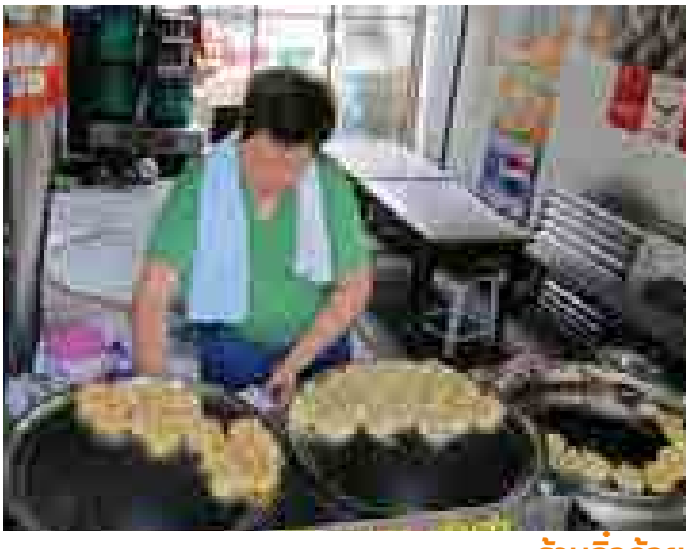

ร้านอิ๋วก้วย

. ร้านสุริยากาแฟ ลิ้มฮะฮวด

ตั้งอยู่บริเวณ ตึกแถวหลังตลาดวัดกลาง เจ้าของคือ คุณวิชัย เลิศธานินวานิช มีชื่อจีนคือลิ้ม ซ่องจุ๊ยเป็นร้านกาแฟเจ้าเก่าที่เปิดขายมานานกว่า 90 ปี สืบทอดกิจการจากรุ่นบิดา ที่เป็นคนจีนแต้จิ๋ว ความพิเศษคือเครื่องดื่มทุกแก้วชงแบบเข้มข้นมากกว่าที่อื่น 2 เท่า โดยเฉพาะกาแฟเย็นหวานมัน ส่วนชานำเข้ามาจากอินโดนีเซีย เครื่องมือ หม้อต้มกาแฟ กระป๋องตักกาแฟ สั่งทำให้ใหญ่กว่าปกติ ถุงกาแฟผ้าสั่งทำพิเศษ เรียกว่าผ้าสำลี มีขนาดยาวพิเศษ สั่งเย็บจากเยาวราช ต้องเลือกผ้าที่มีความหนาและความยาวพอดี นอกจากนี้ภายในร้านยังมีการเก็บรักษาเครื่องมือเก่าแก่ เป็นทองเหลืองของบรรพบุรุษไว้ รวมถึงตะเกียงเจ้าพายุเก่า ที่ร้านจะใช้เก้าอี้ม้านั่งไม้สักซื้อมาตั้งแต่ตัวละ 10 บาท ส่วนโต๊ะ ราคา 40 บาท

ขนมหน้าร้านตั้งเจียงฮวด

ร้านอิ๋วก้วย ตลาดพลู

ตั้งอยู่บริเวณตลาดริมทางรถไฟ เจ้าของคือคุณไก่ ตั้งอัถรฐากูร เป็นร้านเก่าแก่เปิดมานานกว่า 70 ปี โดยสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เป็นคนจีนแต้จิ๋ว แซ่ตั้ง โดยอากงเริ่มขายเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 สิ้นสุดลงในสมัยก่อน ร้านตั้งอยู่บริเวณลานริมน้ำ วัดราชคฤห์ ความพิเศษคือใช้เตาถ่านตั้งกะทะทอดน้ำมันแบบดั้งเดิม น้ำมันจะเดือดนานกว่า ไม่ทอดเก็บไว้ในกะละมัง ทอดใหม่ตลอดทำให้จะแห้งกว่า แต่ทิ้งไว้จะเยิ้มเหมือนกัน ถ้าเก็บไว้ค้างคืนเอามาทอด

ร้านหมวย-หลี น้ำแข็งไส

ตั้งอยู่บริเวณเพิงถาวรริมทางรถไฟและถนนทอดไท เจ้าของคือ คุณสุภาพ แซ่เฮ้ง เป็นร้านเก่าแก่เปิดมานานกว่า 70 ปี สืบทอดกิจการจากรุ่นบิดาคือ คุณปักเซ้า แซ่เฮ้ง เป็นคนจีนแต้จิ๋ว ในอดีตไม่มีที่ตั้งเป็นหลักแหล่งก่อนแบกขนมน้ำแข็งหาบขายจากในสวน น้ำแข็งเป็นก้อนมีที่ขูดไสเสียบไม้ ต่อมาจึงเริ่มทำเป็นแผงขาย เคล็ดลับคือทำสลิ่ม กะทิ กวนเอง รมควันเทียนหอม ทำมาจากแป้งอย่างดีจากนครปฐมถั่วอย่างดี ตั้งเตาผสม ใช้มือกดทำเอง ต่อมาไอศครีมกะทิไข่แข็ง ไข่สดตักกับไอครีม 3 ลูก ไอครีมทำเองใช้มือ หลังกจากเครื่องเสีย เลยรับไอศครีมที่ทำเสร็จแล้ว มามีหลายรส ดั้งเดิมคือกะทิ ของผสมในขนม เช่น มันเชื่อมเผือกเชื่อม สัปปะรด ทำเอง

ร้านหมวย-หลี น้ำแข็งใส

. ร้านขนมเบื้องญวน สุอาภา

ตั้งอยู่บริเวณปากซอยเทอดไท 18 หรือตรงแยกตลาดพลู เจ้าของคือ คุณสุอาภา บรรดาลสุขสันต์ ร้านเป็นรถเข็นขายขนมเบื้องญวนโดยขายมานานกว่า 17 ปี เป็นสูตรโบราณสืบทอดมาจากมารดา มีความพิเศษคือ ใช้เตาถ่านในการทำแบบโบราณ เพราะสามารถควบคุมความร้อนได้ดีและร้อนระอุทั่วกระทะดีกว่าเตาแก๊ส ทำให้ขนมเบื้องญวนมีความหอมกว่า ในส่วนของแป้ง ใช้แป้งข้าวเจ้าผสมขมิ้นนวดให้เข้ากัน และเติมน้ำจนได้เป็นแป้งขนมเบื้องญวนใสๆสีเหลือง ส่วนไส้จะมีถั่วงอก เต้าหู้เหลืองที่ผัดพอร้อน มีถั่วลิสงที่ทางร้านคั่วเองไชโป๊หวาน และหน้ากุ้งที่ทำด้วยมะพร้าว และเนื้อกุ้งสด นำมาผัดและปรุงรสด้วยน้ำตาล นอกจากนี้สิ่งสำคัญคือวัตถุดิบเป็นของสดใหม่วันต่อวัน ไม่มีค้าง ขนมเบื้องญวนที่นี่มี 3 แบบได้แก่ ไข่นิ่ม ไข่กรอบ และแบบแป้ง

. ขนมเบื้องญวน สุอาภา

ร้านตั้งสี่หมง ของไหว้ โกวอุ่ย

ตั้งอยู่บริเวณปากซอยเทอดไท 30 เจ้าของคือ คุณนวพร คล่องดำเนินกิจ ประกอบกิจการขายของ ไหว้เจ้า สืบทอดกิจการจากบรรพบุรุษซึ่งเป็นคนจีนแต้จิ๋วมานานกว่า 50 ปี โดยเริ่มมาจากปู่ที่ประกอบ กิจการนี้ที่ประเทศจีน ทำให้ของไหว้มาจากประเทศจีน พอช่วงที่พ่อมาเมืองไทย พ่อไม่อยากทำกิจการนี้ แต่แม่ขอร้องจึงทำมาจนถึงรุ่นลูก

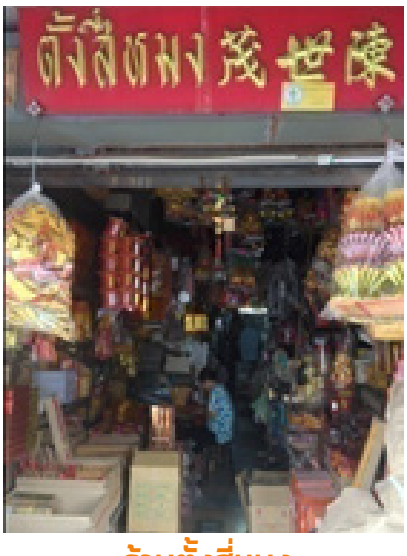

ร้านตั้งสี่หมง

ร้านโล้ว เจิ่ง เซี้ยง

ร้านโล้ว เจ็ง เซี้ยง

ตั้งอยู่บริเวณตลาดวัดกลาง เจ้าของคือ คุณกมล วิสุทธิ์เสนีวงศ์ เป็นร้านขายเครื่องจักสาน ขนมไหว้ ของใช้แม่ค้า ของไหว้เทศกาลทุกชนิด เปิดมานานกว่า 55 ปี พ่อเป็นคนจีนแต้จิ๋ว แซ่โล้ว ส่วนทางแม่ แซ่ตั้ง โดยสืบทอดกิจการจากป้า ที่รับของจักสานมาจาก บางปะหัน อยุธยา ขนมไหว้เทศกาลต่างๆ ไหว้พระจันทร์ ตรุษจีน สาร์ทจีน กระทง รับมา แต่ กี่จ่าง บะจ่างทำเอง ขายส่ง กำไร 1-2 บาทเท่านั้น

ร้านอินทรโอสถ

ตั้งอยู่บริเวณซอยวัดราชคฤห์ เป็นที่ธรณีสงฆ์ของวัดราชคฤห์ เจ้าของคือ คุณนพดล ศรแพทย์ เป็นร้านขายยาแผนโบราณที่เปิดมานานกว่า 100 ปี โดยสืบทอดกิจการมาตั้งแต่รุ่นทวด อาก๋งเป็นคนจีนแต้จิ๋ว แซ่กั่ว ส่วนอาม่า แซ่จิ้น มีการบดยา และผสมเองมาแต่บรรพบุรุษที่เป็นคนจีน ในแง่สถาปัตยกรรมคือ ยังคงอนุรักษ์อาคารไม้ไว้อย่างสมบูรณ์ รวมถึง ช่องขนของทางเพดาน บานประตู และตู้ยาไม้สัก อุปกรณ์ต่างๆ ในการปรุงยาสมุนไพร

ร้านอินทรโอสถ

ร้านขายเครื่องจักสาน

ตั้งอยู่บริเวณซอยวัดราชคฤห์ เจ้าของคือ คุณวิวัฒน์ วงศ์ทศพร เป็นบ้านไม้ผนังปูน 2 ชั้น โดยสืบต่อกิจการจากบรรพบุรุษที่เป็นคนจีนแต้จิ๋ว แซ่ลิ้ม ร้านขายเครื่องจักสาน มีหลังคาจั่วป้าน รูปแบบเรียบง่าย แต่ก่อนบ้านเป็นบ้านไม้ทั้งหลังต่อมาไฟไหม้จึงสร้างใหม่เมื่อปี 2506 สมัยก่อน โรงเรียนวัดเป็นอาคารไม้ มุงกระเบื้องว่าว ร้านรอบๆ เป็นบ้านไม้ทั้งหมด มีหอระฆังเก่าของวัดเท่านั้นที่ก่ออิฐถือปูน มีเจดีย์รอบๆ แทบเป็นทุ่งเจดีย์ ต่อมาคนมากขึ้นจึงรื้อเจดีย์สร้างบ้าน บ้านรอบๆหอระฆังเคยเป็นโรงงานขนมปังซึ่งเลิก ไปแล้ว อาชีพร้านขายเครื่องจักสานเกิดขึ้น เพราะมีความต้องการเข่ง เพื่อเก็บพลูจากในสวนแถวนี้ที่มีมาก เข่งที่ใช้สมัยก่อน มีการสานเป็นรางหกเหลี่ยมขอบเย็บไม้ไผ่ มีครอบถักด้วยไม้ไผ่ หมุนเกลียวบิด ฐานเป็นหวาย สมัยนี้ไม่มีคนทำแล้ว

ร้านขายเครื่องจักสาน

โรงน้ำปลาเฮ้าเต็กเซ้ง

ตั้งอยู่บริเวณซอยเทอดไท 16 เช่าที่ดินของทายาทพระเสริม พาณิชย์ (เสริม ชูโต) เจ้าของคือ คุณเหลียงเต็ง แซ่เฮ้า (เลิศปิติวิทย์) เป็นอาคารไม้เก่าผังเป็นรูปตัว C ยาว 10 ช่วงเสา เป็นโรงบรรจุน้ำปลาอยู่ 4 คูหา หัวมุมโรงน้ำปลาดำเนินกิจการมาตั้งแต่รุ่นคุณพ่อ ซึ่งเป็นคนจีนแต้จิ๋ว มานับร้อยกว่าปี ตั้งแต่ไม่มีถนนเทอดไท คนในตระกูลทำโรงน้ำปลา โรงซีอิ๊ว โรงเต้าเจี้ยว มาตลอดจนถึงรุ่น คุณเหลียงเต็ง เมื่อเรียนหนังสือจบมาพ่อให้แจวเรือส่งน้ำปลา เต้าเจี้ยว มีเรือส่งเป็นหลายลำ สมัยก่อนเรือส่งน้ำตาลปี๊บจากดำเนินสะดวกมาทีเป็นสิบลำ ส่งเกลือมาจากมหาชัย โรงงานทำเต้าเจี้ยวเลิกไปแล้วเพราะญาติแยกย้ายกันไปทำที่อื่น น้ำปลาทำที่ระยองแล้วมาบรรจุที่นี่แทน มีตราจิงโจ้ นางฟ้า แมวดำ ที่ยังคงอยู่ในปัจจุบัน

ในอดีตห้องที่อยู่ริมน้ำริมน้ำเคยเป็นที่ทำการไปรษณีย์ตลาดพลู มีท่าเรือสำหรับรับส่งพัสดุภัณฑ์ต่างๆ

โรงน้ำปลาเฮ้าเต็กเซ้ง

ร้านขนมหวานตลาดพลู

ร้านขนมหวานตลาดพลู

ตั้งอยู่ในตึกแถวเลขที่ 1126 ริมถนนเทอดไท ซอยเทอดไท 25 เจ้าของร้านคือ คุณสุลาลัย ผดุงวนากุล โดยสืบทอดมาจากคุณทวด น้อย วนากุล ถ้านับจนถึงปัจจุบันกว่า 70 ปี ที่ประกอบการในตลาดพลู มีขนมหวานไทยที่ขึ้นชื่อโดยขนมหวานไม่หวานจนเกินไป มีชื่อเสียงมากคือ ขนมชั้นใบเตยหอมหวาน เน้นความสดใหม่ทำสดๆวันต่อวันไม่มีค้างคืน ไม่ใส่สารกันบูด โดยที่ขนมตัดเป็นชิ้นเล็ก เช่น ตะโก้ ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง ห่อใบตองแบบดั้งเดิม ราคาเพียงห่อละ 6 บาท ยังมีขนมหม้อแกง ขนมสังขยาฟักทองที่คว้านฟักทองทั้งลูก ที่ขายเป็นถาดและเป็นลูกใหญ่ โดยร้านเปิดให้บริการ ช่วงสาย และมีบัตรคิวให้ลูกค้ารอตามคิวเนื่องจากมีผู้ซื้อมากจึงต้องจัดระเบียบ

ขนมเบื้องไทย – สรินทิพย์ขนมเบื้องไทย

ร้านสรินทิพย์ขนมเบื้องไทย

ตั้งอยู่หน้าตลาดรัชดาภิเษก เจ้าของ คือ คุณนภากร กษิดิศและสรินทิพย์ มีชูนุชทร์ เริ่มทำขนมเบื้อง ตั้งแต่สมัยคุณยายซึ่งเป็นคนอยุธยา แต่รุ่นคุณแม่มาโตที่ตลาดพลู เรียนหนังสือถึงแค่ ป.3 ที่โรงเรียน วัดมอญ ออกมาขายของในตลาดพลู คุณพ่อเป็นคนวัดม่วง แต่ย้ายไปอยู่บางกอกใหญ่ คุณยายขายขนมไทยมาก่อนคุณแม่เป็นคนปรับปรุงสูตรจนขายดี เริ่มทำขายมานานกว่า 70 ปี ถึงปัจจุบัน ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ต้องขายไปวิ่งหนีลูกระเบิดไป ใช้แป้งสูตรพิเศษ จากการคั่วถั่วเขียวนึ่งบด และการทำไส้หวาน ไส้เค็มที่ไม่เหมือนใคร ไส้เค็มทำจากมะพร้าวขูดผสมกุ้งสับ ส่วนไส้หวานมีสีแบบเดียวกับไส้เค็ม

ร้านกิมเองกล้วยเชื่อม

ตั้งรถเข็นอยู่หน้าซอยเทอดไท 20 เจ้าของคือ คุณกิมเอง กายธรรมกุล ป้ากิมเองเป็นคนตลาดพลู โดยกำเนิด บรรพบุรุษเดิมแซ่เตียว เป็นคนจีนฮกเกี้ยน สมัยรุ่นคุณแม่ ทำกล้วยปิ้งขาย แต่พอถึงรุ่นป้ากิมเอง เปลี่ยนมาเป็นขนมหวานด้านมันเชื่อมแทน โดยทำขายมากว่า 30 แล้ว วัตถุดิบกล้วยทั้งหมดสั่งมาจากเพชรบุรี สั่งมา 80 กิโลกรัม ต่อวัน มันสำปะหลัง สั่งมาวันละ 100 กิโลกรัม ปอกแล้วใช้ได้แค่ 30 กิโลกรัม ที่ไม่มีใครทำในปัจจุบัน คือ กล้วยหักมุกเชื่อม ปัจจุบันมีน้องสาวและหลานมาช่วยกันทำเพราะทำไม่ทัน กล้วยเชื่อมขายหมดทุกวัน

กล้วยไข่เชื่อม – กิมเอ็งกล้วยเชื่อม

ร้านนิอ่างน้ำแข็งไสโต้รุ่ง

ร้านนิอ่างน้ำแข็งไสโต้รุ่ง

ตั้งรถเข็นริมทางรถไฟตรงข้ามกับเพิงขายอาหารข้างสถานีรถไฟตลาดพลู เจ้าของคือคุณพร อัครเสถียร เป็นร้านที่เปิดขายมาประมาณ 50 ปีในตลาดพลูเดิมซึ่งมีส่วนของตลาดโต้รุ่ง เมื่อตลาดพลูและตลาดโต้รุ่งโดนเวนคืนสร้างสะพานถนนรัชดาภิเษกจึงย้ายมาในที่ปัจจุบัน เริ่มมีชื่อเสียงช่วงสงครามเวียดนาม เพราะนักเที่ยวกลางคืนมีของหวานยอดนิยมคือกล้วยปั่นผลไม้ปั่น สดและไอศกรีมไข่แข็ง

ร้านตั้งง่วนฮะ กุ่ยสือ

ตั้งอยู่ในตึกแถวริมถนนเทอดไท เลขที่ 1163 ตรงข้ามซอยเทอดไท 22 เจ้าของร้านชื่อคุณวิรัช ติระจินดาสกุล ทำขนมไหว้เจ้าต่างๆ ขนมเปี๊ยะ ขนมจันอับ ขนมน้ำตาล สิงโต มากว่า 70 ปีแล้วทำมาตั้งแต่รุ่นอาก๋งซึ่งเป็นคนจีนแต้จิ๋วจนถึงรุ่นพ่อซึ่งอพยพมาเมืองไทย ใช้ชื่อเดียวกับร้าน คือ ตั้งง่วนฮะ แต่เมื่อเรียนที่โรงเรียนในย่านนี้ ใช้ชื่อ ตั้งง่วนเทียม ร้านแต่เดิมอยู่ริมคลองบางหลวง ด้านหนึ่งติดร้านทอง ย่งเส็งอีกข้างหนึ่งติดร้านหมี่กรอบจีนหลี ต่อมาถูกเวนคืนที่เพื่อสร้าง สะพานถนนรัชดาภิเษกจึงย้ายมาที่ปัจจุบัน ขนมเปี๊ยะที่วางขาย เจ้าของร้านทำไส้เองหมด ปัจจุบันยังทำกับภรรยาเพียง 2 คน โดยที่ลูกหลานไปเปิดบริษัทค้าขาย และคงไม่มีทายาทสืบต่อเมื่อแก่ตัวลงกว่านี้

ร้านตั้งง่วนฮะ กุ่ยสือ

ร้านขายยาบ้วนสุนตึ๊ง ตั้งแกฮึ้ง

ร้านขายยาบ้วนสุนตึ๊ง ตั้งแกฮึ้ง
ยาหอมตรา 5 นกกระเรียน

ตั้งอยู่ในตึกแถวริมถนนเทอดไท ใกล้ร้านตั้งง่วนฮะ เจ้าของคือคุณสุนีย์ ตาคะนานันท์ อาก๋งเป็นคนตั้งร้านชื่อตั้งกิมเฮง เป็นคนจีนแต้จิ๋ว เป็นหมอยาอยู่เมืองจีน หลังจากอพยพ มาเมืองไทย ประกอบอาชีพอื่นแล้วจึงกลับมาขายยาจีน และมีการจด ตำรับยาจีนของตนเอง ด้านยาหอม ยาผิวหนัง ต่างๆ มีโรงงานอยู่ย่านวัดไร่ขิง สมัยก่อนอยู่ริมทางรถไฟ แต่โดนถนนรัชดาภิเษก ตัดผ่านจึงย้ายมาอยู่ในตึกแถวริมถนน

ร้านตัดผมลุงวิเชียร

ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 323 ซอยเทอดไท 21 หรือ ตรอกโรงเจ เจ้าของคือคุณวิเชียร นนทแก้ว เดิมคุณลุงเริ่มกิจการเมื่อ 60 ปีมาแล้ว จนมีร้านตัดผมใหญ่อยู่ที่สี่แยกตลาดพลู ต่อมาโดนเวนคืนที่ เพื่อสร้างสะพานถนนรัชดาภิเษก จึงเลิกกิจการมาเปิดร้านขนาดเล็กคูหาเดียวในเรือนแถวไม้ โดยยังเก็บเก้าอี้ตัดผมรุ่นเก่าและกระจกเงาที่มีคำอวยพรภาษาจีนติดไว้ ตั้งแต่เริ่มกิจการไว้จนถึงปัจจุบัน

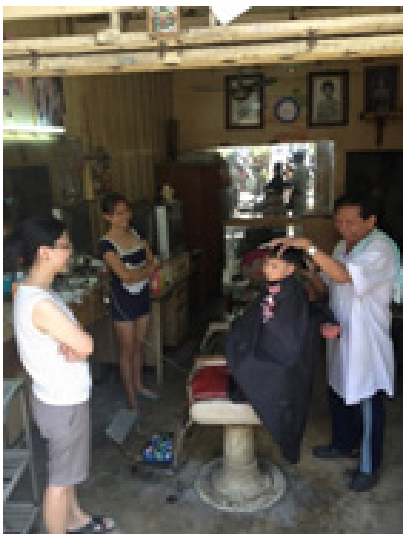

ร้านตัดผมลุงวิเชียร

ร้านป้าอ้อย อาหารตามสั่ง

ร้านป้าอ้อย อาหารตามสั่ง

ตั้งอยู่ในตึกแถว ซอยเทอดไท 20 หลังร้านตัดเสื้อซิลเวอร์ เจ้าของคือ ป้าอ้อย หรือ คุณสด ศิริวรวรรณ เป็นคนอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ แต่มาอยู่ตลาดพลูตั้งแต่อายุ 12 ปี ปัจจุบันอายุ 62 ปี เริ่มขายอาหารครั้งแรกคือเปิดร้านขายเนื้อเปื่อย ในตลาดหน้าโรงหนังวิกเตี้ย จนย้ายมาเช่าที่ในตึกปัจจุบัน ประกอบกิจการมากว่า 35 ปี ทำอาหารตามสั่ง ป้าอ้อยและสามีซื้อวัตถุดิบอาหารด้วยตัวเอง เตรียมอาหารด้วยตัวเองจนถึงลงมือทำ มีอาหารขึ้นชื่อคือหมี่กระเฉด ไข่เจียวหมูสับ กุ้งสับที่คนในชุมชนนิยมสั่ง

ร้านลิ้มเชิญชิม

ตั้งอยู่ในเพิงริมทางรถไฟติดกับเพิงขายอาหารหลักที่มีร้านอาหารชื่อดังรวมอยู่หลายร้านเจ้าของคือ คุณลักษณ์ ธีระพรเศรษฐ์ แซ่เดิม คือแซ่เฮ้ง เป็นคนจีนแต้จิ๋ว ขายข้าวมันไก่และก๋วยเตี๋ยว เนื้อเปื่อย ขายมากว่า 40 ปี เดิมอาก๋งมีอาชีพทำสวนพลูและขายพลู ตั้งแต่สมัย ร. 5 ต่อมาคุณพ่อมี อาชีพเลี้ยงหมูในตรอกคุณพระ ได้สูตรการปรุงอาหารมาจากเพื่อนซึ่งเลิกกิจการจึงมาขายที่นี่มีจุดเด่นที่มีอาหารหลักของย่านนี้ทั้ง 2 อย่าง คือข้าวมันไก่และก๋วยเตี๋ยวเนื้อเปื่อย

ร้านลิ้มเชิญชิม

ร้านเนื้อเปื่อยน้ำใส

ร้านเนื้อเปื่อยน้ำใส

ตั้งอยู่ในเพิงหลังตึกแถวริมทางรถไฟขายก๋วยเตี๋ยวเนื้อเปื่อยเจ้าของกิจการคือ คุณมณี บุญนิมิตรภักดี สืบทอดกิจการของคุณพ่อ ซึ่งเดิมแซ่เฮ้า ชื่อตือ ขายมากว่า 50 ปีเดิมในรุ่นคุณปู่ นั้นทำสวนพลูต่อมาคุณพ่อแยกมาทำก๋วยเตี๋ยวขายเคยขายเย็นตาโฟและเปลี่ยนเป็นเนื้อเปื่อยที่ริมถนนสี่แยกตลาดพลูเดิมต่อมาจอมพลสฤษดิ์สั่งเลิกขายของริมถนนจึงย้ายมาขายบนสถานีและที่เพิงริมทางรถไฟในปัจจุบันมีสูตรแตกต่างจากเนื้อเปื่อยเจ้าอื่นๆ คือ เคี่ยวน้ำซุปเครื่องเทศยาจีนแบบน้ำใสไม่มีสีแบบเจ้าอื่น

ร้านท่งอัน

ตั้งร้านมาราว 70 ปีแล้ว โดยคุณพ่อเป็นคนจีนแต้จิ๋ว แซ่เตีย อพยพมาจากเมืองจีนแต่เดิมคุณพ่อเคยเป็นลูกจ้างร้านขายยาร้านอื่นมาก่อนแต่ต่อมาเปิดกิจการเองโดยเช้งห้องแถวริมถนนซอยเทอดไท 18 นี้ จากทายาทนายต่างบุญยมานพ ตั้งแต่ตึกแถวเริ่มสร้างใหม่โดยปัจจุบันขายยาแผนปัจจุบันด้วย

ร้านขายยาท่งอัน

ร้านสุราซ่งกัง ตราเสือโคร่ง

ตั้งอยู่ในซอยเทอดไท 33 เจ้าของคือ คุณวิสิษฐ์ เหล่าธนาวณิชย์ โดยเริ่มทำสุรามากว่า 70 ปีแล้ว เริ่มจากคุณพ่อแซ่ล้อนำสูตรมาจากเมืองจีน โดยทำกับญาติผู้ใหญ่แซ่เล่า ชื่อร้านเล่าจี่ชุนแถวหัวลำโพง คนจีนส่วนใหญ่เมื่ออพยพมาถึงไทยจะเป็นกุลีก่อน ทำงานแบกหามต้องการยาชูกำลัง โดยที่ชาวจีนส่วนหนึ่งที่มีสูตรยาดองจึงได้เริ่มทำโดยเริ่มแรกร้านเหล้าสมุนไพรจีนส่วนใหญ่นำยาสมุนไพรของตนไปดองตามโรงกลั่นเหล้า ที่อยู่ในหัวเมืองต่างๆ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2502 จอมพลสฤษดิ์อนุญาตให้สัมปทานเปิดโรงกลั่นสุราในกรุงเทพ คือ โรงงานสุราบางยี่ขัน โดยให้แก่ นายสหัส มหาคุณ จากนั้นคุณวิสิษฐ์จึงได้เปลี่ยนมาดองเหล้าที่โรงสุราในกรุงเทพฯ คือที่โรงงานสุราบางยี่ขัน โดยมีถังไม้สักใส่ยาสมุนไพรดองกับเหล้าโรง ในปีพ.ศ. 2505 หลังจากโรงงานสุราบางยี่ขันได้ปิดตัวลง ทางร้านได้ย้ายไปทำการดองเหล้าที่โรงเหล้าในเขตจังหวัดราชบุรีแทนจนถึงปัจจุบัน

ร้านสุราซ่งกัง

2. แผนที่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านตลาดพลู

ตำบลลาดพลู